

UCHWAŁA
KRAJOWEJ IZBY ODWOŁAWCZEJ
z dnia 1 października 2015 roku

po rozpatrzeniu zastrzeżeń z dnia **2 września 2015 r.** zgłoszonych do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych przez Zamawiającego, którym jest:

Uniwersytet w Białymstoku z siedzibą w Białymstoku, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 14

dotyczących Informacji o wynikach kontroli doraźnej z dnia **25 sierpnia 2015 r.**, znak: **UZP/DKUE/KD/16/2015** w przedmiocie zamówienia na dostawę wraz z montażem wyposażenia podstawowego w budynku Instytutu Chemii Kampusu Uniwersytetu w Białymstoku przy ul. Ciołkowskiego w trybie przetargu nieograniczonego

Krajowa Izba Odwoławcza w składzie:

Przewodniczący: Agnieszka Trojanowska

Członkowie: Justyna Tomkowska

Ryszard Tetzlaff

wyraża następującą opinię:

nie uwzględnia zastrzeżeń Uniwersytet w Białymstoku z siedzibą w Białymstoku, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 14 zgłoszonych dnia 2 września 2015r. do stwierdzonych naruszeń przepisów art. 29 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy, wymienionych w Informacji o wyniku kontroli doraźnej z dnia 25 sierpnia 2015r., znak: UZP/DKUE/KD/16/2015.

Uzasadnienie

W dniu 18 sierpnia 2015r. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych (dalej kontrolujący lub Prezes UZP) wszczął na wniosek kontrolę doraźną zamówienia publicznego na dostawę wraz z montażem wyposażenia podstawowego w budynku Instytutu Chemii Kampusu Uniwersytetu w Białymstoku przy ul. Ciołkowskiego w trybie przetargu nieograniczonego o wartości szacunkowej zamówienia 7 088 789,00 zł (1 677 859,59 euro).

Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wszczął kontrolę doraźną następczą przedmiotowego postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego na podstawie wniosku o kontrolę (WK/239/14/DKUE) z dnia 24 września 2014 r. (zarejestrowanego w UZP w dniu 26 września 2014 r.) złożonego przez firmę A. Sp. z o. o.

Wniosek o kontrolę zawierał następujące zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zw. z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późna. zm. poz. 984, 1047 i 1473, z 2014 r. poz. 423, 768, 811, 915 i 1146, 1232 oraz z 2015 r. poz. 349, poz. 478, poz. 605 – dalej ustawy), przez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję wskazujące na konkretnego wykonawcę, a jednocześnie w sposób nieuzasadniony potrzebami zamawiającego;
- naruszenie art. 7 ust. 1 ustawy w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zw. z art. 29 ust. 3 ustawy przez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób wskazujący na jego pochodzenie, nieznajdującego uzasadnienia w potrzebach zamawiającego.

Precyzując te zarzuty wnioskodawca wyjaśnił, iż wskazane w specyfikacji istotnych warunków zamówienia – dalej SIWZ wymagania w odniesieniu do przedmiotu zamówienia, ograniczają konkurencję, umożliwiają bowiem złożenie ważnej i niepodlegającej odrzuceniu oferty tylko wykonawcy, który oferuje urządzenia marki K. Wnioskodawca wskazał, że jedynie ten wykonawca posiada żądane przez zamawiającego urządzenia oraz certyfikaty. Zapisy SIWZ wskazują jednoznacznie na jednego producenta mebli laboratoryjnych tj. K. Wnioskodawca podniósł, że żądania zamawiającego nie są uzasadnione jego potrzebami. W szczególności wskazał, jako utrudniające uczciwą konkurencję wymagania złożenia Certyfikatu dla Systemu Zarządzania wg DIN EN ISO 9001:2008 lub równoważny zaświadczenia, że stosuje systemy zarządzania zgodnie z normą w zakresie projektowania, produkcji sprzedaży kompleksowego wyposażenia laboratoryjnego oraz Certyfikatu OHSAS 18001:2007 lub równoważny dla Systemu Zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy w zakresie projektowania, produkcji i sprzedaży kompleksowego wyposażenia laboratoryjnego, posiadania m.in. normy DIN 12924, normy DIN EN 14175-3, niezwykle szczegółowy opis

przedmiotu zamówienia za pomocą jednoznacznych określeń, żądanie takich standardów produkcji, które nie mają większego związku z potrzebami zamawiającego.

Wnioskodawca na poparcie swych zarzutów dołączył opinię przygotowaną przez firmę Stowarzyszenie Inżynierów (...), Zespół Ośrodków Rzeczoznawstwa (...), Ośrodek w T. Opinię przygotował mgr inż. A. S. posiadający tytuł rzeczoznawcy dyplomowanego SIMP o nr (...) nadany w 2009 r. w specjalności: 313 – aparatura i urządzenia dla przemysłu chemicznego oraz 314 – maszyny dla przemysłu spożywczego, który udzielał informacji specjalnych w celu wyjaśnienia czy wymagania zamawiającego zawarte w SIWZ były przygotowane pod jednego konkretnego wykonawcę. Powołany ekspert doszedł do następujących wniosków

- wymogi na meble laboratoryjne w tym dygestoria zawarte w SIWZ posiadają bardzo wysokie wymagania, których znaczenie niejednokrotnie jest przecenione;
- zbyt szczegółowe wymagania (przedstawione dokładnie w opinii) nie dają możliwości realizacji zlecenia przez innych wykonawców, a ograniczają wybór praktycznie do jednego wykonawcy;
- w Polsce wszystkie przeanalizowane firmy, które mają potencjał i możliwości realizacji zamówienia na meble laboratoryjne i dygestoria nie są w stanie – na dzień dzisiejszy – spełnić wszystkich warunków zawartych w zamówieniu;
- największą barierą dla krajowych producentów jest określenie przez zamawiającego w SIWZ bardzo wysokich wymagań certyfikacyjnych, niejednokrotnie poza możliwościami badawczymi w kraju i do tego wystawionymi przez laboratoria akredytowane, co zgodnie z analizą może być spełnione przez tylko jednego, konkretnego adresata zamówienia lub też spełnienie tych wymagań możliwe jest poprzez zlecenie badań do laboratoriów akredytowanych (koszt, warunki itp.);
- można przypuszczać, że wysokie i bardzo szczegółowe wymagania przetargu zostały celowo tak sprecyzowane, aby:
 - zapewnić konkretne potrzeby laboratorium, lub,
 - uzyskać dostawę mebli od konkretnego producenta.

Ekspert powołany przez wnioskodawcę przeprowadził analizę rynku pod kątem dostępności rozwiązań opisanych w SIWZ tak co do posiadania certyfikatów, jak i dostępności dygestoriów o wybranych przez eksperta z siwz warunkach ich wykonania.

Ekspert zwrócił się do 11 podmiotów tj. :

1. P. P. z siedzibą w P.,

2. P.-E. A. z siedzibą w W. Ś.,
3. V. S.A. z siedzibą w K.,
4. M. I. sp. z o.o. z siedzibą w S.,
5. Z. sp. z o.o. z siedzibą w B. W.,
6. P. z siedzibą w T.,
7. V. M. z siedzibą w B.-O.,
8. I. L. T. z siedzibą w B.,
9. Fabryka Mebli P. sp. z o.o. z siedzibą w T.,
10. P. z siedzibą w T.,
11. P.-L. sp. z o.o. sp. k z siedzibą w B.

Na przesłane zapytania odpowiedziało 7 podmiotów stwierdzając, że nie są w stanie zrealizować przedmiotu zamówienia, w tym jeden z wykonawców wskazał, że zapytanie dotyczy dygestorium K., a inny, że wymagania są dostosowane do oferty konkretnego wykonawcy i wykonanie prototypu byłoby nieopłacalne. Ekspert przeanalizował także 12 przetargów prowadzonych w latach 2011 – 2014, z której to analizy wynikało, że w 11 postępowaniach zamówienie uzyskała firma K. sp. z o.o. z siedzibą w W., a w jedynym przypadku firma Z. G. M. z siedzibą w W.

W celu potwierdzenia, że oferowane dostawy odpowiadają wymaganiom określonym przez zamawiającego, wykonawca winien był załączyć do oferty:

- a) katalogi oferowanych mebli i dygestoriów, wraz ze zdjęciami i rysunkami technicznymi oraz wymiarami, a także szczegółowe opisy techniczne i funkcjonalne wszystkich oferowanych mebli i ich elementów;
- b) certyfikaty i dokumenty określone w „Opisie przedmiotu zamówienia” (zał. Nr 9 do SIWZ);
- c) próbkę blatu ceramicznego do stołów laboratoryjnych, zgodnego z wymaganiami określonymi w „Opisie przedmiotu zamówienia” (zał. Nr 1 do SIWZ);
- d) próbkę blatu ceramicznego do dygestorium, zgodnego z wymaganiami określonymi w „Opisie przedmiotu zamówienia” (zał. Nr 1 do SIWZ);

Dodatkowo do terminu składania ofert wykonawca miał dokonać prezentacji oferowanych mebli:

- poz. 2 (na schemacie technologicznym) w Sali laboratoryjnej 1087;

- poz. 7 (na schemacie technologicznym) w Pracowni Studenckiej 1028.

Próbki powinny zostać ustawione w budynku Instytutu Chemii Kampusu UwB przy ul. Ciołkowskiego najpóźniej do terminu składania ofert.

Kryterium oceny ofert była najniższa cena.

Zamawiający dopuścił możliwość złożenia oferty równoważnej o parametrach i właściwościach takich samych bądź lepszych niż określono w SIWZ. Zgodnie z art. 30 ust. 5 ustawy, wykonawca, który powołuje się na rozwiązania równoważne do opisywanych przez zamawiającego, był obowiązany wykazać, że oferowane przez niego dostawy spełniają wymagania określone przez zamawiającego;

Dnia 08.04.2014 r. wykonawca L. S. s.c. na podstawie art. 181 ust. 1 ustawy, poinformował zamawiającego o niezgodnej z przepisami ustawy czynności podjętej przez niego, polegającej na naruszeniu art. 7 ust. 1 ustawy przez naruszenie zasad prowadzenia postępowania w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców i naruszenie art. 29 ustawy przez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję.

Wykonawca zarzucił zamawiającemu m.in., iż poszczególne wymagane certyfikaty wskazują jednoznacznie na konkretnego wykonawcę tj. system mebli laboratoryjnych firmy K. z Niemiec z uwagi na opisaną przez zamawiającego technologię wykonania stelaży, jak i szafek w szczególności dygestoriów, wymóg stosowania profili otwartych, wymiary płyt z żywic fenolowych, płyt z żywic epoksydowych, blatów ceramicznych, szaf bezpiecznych, szafek, opisy komór dygestoriów, opis wykonania mebli laboratoryjnych, konstrukcji dygestoriów. Wykonawca podkreślał brak możliwości złożenia oferty równoważnej. Ponadto wykonawca kwestionował jako niezgodne z treścią art. 7 ust. 1 ustawy żądanie certyfikatów ogólnie dotyczących wielu poszczególnych elementów, certyfikatów dotyczących ceramiki, z której zostanie wykonany blat, certyfikatów na szafy na kwasy i zasady, na odczynniki lotne i łatwopalne, oraz żądania próbek, zdjęć z katalogów oraz oświadczeń o posiadaniu uprawnień budowlanych.

Dnia 20.04.2014 r. również wykonawca A. Sp. z o. o. na podstawie art. 181 ust. 1 ustawy Pzp, poinformował zamawiającego o niezgodnej z przepisami ustawy czynności podjętej przez zamawiającego. Uzasadniając, iż OPZ wskazuje na system mebli laboratoryjnych firmy K. Nieuprawnione żądanie przez zamawiającego szeregu szczegółowo wymienionych certyfikatów, które w ocenie wykonawcy ma służyć wyłącznie wyeliminowaniu konkurencji, W związku z powyższym nie ma możliwości złożenia oferty.

Do opisu przedmiotu zamówienia zostało zgłoszonych wiele zapytań i wniosków o rozważenie możliwości dopuszczenia rozwiązań równoważnych opisywanych przez zapytujących – wyjaśnienia z dnia 18 kwietnia 2015r., 23.04.2015r., 30.04.2015r. – w ramach tych wyjaśnień w zapytaniach nr 6 – 8 wskazano na to, że opis przedmiotu zamówienia opisuje systemu mebli laboratoryjnych firmy K. z Niemiec, z 6.05.2015 r. Zapytania zostały wniesione przez takie podmioty jak: V. I. sp. z o.o. z siedzibą w W., Fabrykę Urządzeń L. i M. „P.-P.” sp. z o.o. z siedzibą w P., D. sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w B. W., L. S. s.c. z siedzibą w W., F. V. P. sp. z o.o. z siedzibą w G.. M. I. sp. z o.o. z siedzibą w S., A. M. D. z siedzibą w D. G., A. sp. z o.o. z siedzibą w L. W trakcie prowadzonego postępowania wykonawcy wielokrotnie wnosili o zmianę treści SIWZ i możliwość zastosowania rozwiązań równoważnych.

Wykonawcy wskazywali m. in. na zmianę poszczególnych zapisów:

1. Szafki podwieszane do stelaży i stojące samodzielnie:

- muszą być wyposażone w czworoboczne cokoły zespolone z dnem szafy, wykonane jako jeden element, wewnątrz cokołu regulowane nóżek; płaszczyzna cokołu musi być cofnięta o 4 cm od płaszczyzny frontu szafy (dla szaf z drzwiami metalowymi); cała górna krawędź drzwi powinna być ukształtowana pod kątem 45° względem płaszczyzny frontu; krawędź ta powinna posiadać wcięte w zewnętrznej warstwie blachy pole pod pasek magnetyczny o wymiarach 160x15 +/- 1 mm, głębokość 0,8 mm.

2. Przystawki i nadstawki:

- muszą być zbudowane z dwóch kolumn o przekroju zbliżonym do trójkąta o wymiarach 150x150x185 mm;
- pokryte dwustronnie lakierem epoksydowym, metodą proszkową, wypalenie w temp 210°C- grubość powłoki lakierniczej min 70 µm.

3. Blaty do stołów laboratoryjnych:

- wymagany dokument potwierdzający zawartość uwalnianego ołowiu i kadmu wg PN-EN ISO 10545-15:1999.

Przedstawione powyżej to tylko niektóre przykładowe z podnoszonych szczegółowych zapisów SIWZ.

Zamawiający jednak konsekwentnie podtrzymywał wymogi SIWZ w podnoszonych kwestiach.

W jednym z pytań wykonawca wskazał, iż zamawiający poprzez OPZ naruszył wszystkie wytyczne dotyczące uczciwej konkurencji, opisując przedmiot zamówienia poprzez parametry całkowicie nieistotne dla zamawiającego, które spełnia na rynku europejskim tylko jedna firma.

W odpowiedzi na powyższe pytanie zamawiający wskazał, iż „OPZ uzasadniony jest

potrzebami zamawiającego. Opisany materiał jest ogólnie dostępny, każdy kto robi meble metalowe jest w stanie wykonać przedmiot zamówienia tylko musi wyrazić taką wolę”.

Zamawiający dokonał modyfikacji treści SIWZ w zakresie załącznika nr 9 „wykaz dokumentów i certyfikatów, które należy załączyć do oferty, w celu potwierdzenia, że oferowane dostawy spełniają wymagania zamawiającego” m.in. poprzez dodanie pkt 3) dla wymagań dygestorium: „Zaświadczenie, wystawione przez laboratorium, z przeprowadzonego badania z przepływu powietrza według powszechnie stosowanej DIN 12924 część 1”.

Otwarcie ofert odbyło się w dniu 12.05.2014 r. o godz. 10:00.

Bezpośrednio przed otwarciem ofert zamawiający podał kwotę, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie przedmiotowego zamówienia w wysokości 8 719 210,47 zł brutto.

Do upływu wyznaczonego terminu złożono 1 ofertę:

1. V. I. Sp. z o. o. – 8 713 684,25 zł brutto.

Jak wynika z treści oferty str. 145 i nast. oferty wykonawca zaoferował meble i dygestoria firmy K.

Zamawiający dnia 14.05.2014 r. wezwał wykonawcę na podstawie art. 26 ust. 3 i 4 ustawy Pzp. W wezwaniu wyrażono prośbę o wyjaśnienie rozbieżności, co do tłumaczenia dokumentów oraz o uzupełnienie dokumentu certyfikatu lub zaświadczenia zgodności z normą EN 14 175.

Wykonawca uzupełnił dokumenty i przesłał wyjaśnienia w terminie.

Wykonawca nie został wykluczony.

Pismami z dnia 21.05.2014 r. zamawiający zawiadomił o wyborze najkorzystniejszej oferty wykonawcy V. I. Sp. z o. o. – 8 713 684,25 zł brutto.

W toku postępowania nie skorzystano ze środków ochrony prawnej.

Umowa o udzielenie przedmiotowego zamówienia Nr Dzp-391/15/D/2014 zawarta została w dniu 05.06.2014 r. pomiędzy zamawiającym, a wykonawcą V. I. Sp. z o. o. Wartość przedmiotowej umowy określono na kwotę 8 713 684,25 zł brutto.

Ogłoszenie o udzieleniu zamówienia zostało opublikowane w DUUE 2014/S 109-192079 w dniu 07.06.2014r.

W dniu 24.11.2014 r. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, działając na podstawie art. 161 ust. 4 ustawy Pzp, wszczął na wniosek postępowanie wyjaśniające (WK/239/14/DKUE) w sprawie ww. postępowania.

Ustosunkowując się do zarzutów zawartych we wniosku o kontrolę zamawiający wyjaśnił, że w OPZ nie podał jakichkolwiek nazw, patentów, znaków czy innych danych wskazujących na jakiegokolwiek producenta. Wymagane parametry wynikają z potrzeb zakładów naukowych, że nie wzorował się na katalogach, stronach internetowych, reklamach jakiegokolwiek producenta, że żądane certyfikaty są zgodne z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów w sprawie rodzajów dokumentów jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane, certyfikaty mają potwierdzać jakość oferowanych wyrobów, a zamawiający dopuścił certyfikaty równoważne, ponadto wiele laboratoriów badawczych oferuje usługowe badania w zakresie zgodności ze wskazanymi normami i wykonawcy mają możliwość ich uzyskania, że wszystkie wymienione parametry przedmiotu zamówienia (wymiary, materiały, rozwiązania konstrukcyjne i parametry użytkowe), mają swoje uzasadnienie w wykorzystywaniu przedmiotu zamówienia w laboratorium Instytutu Chemii i są poparte doświadczeniami z użytkowania obecnie posiadanego wyposażenia oraz wyposażenia użytkowanego przez pracowników Instytutu w innych laboratoriach, podczas pracy w innych jednostkach badawczych o Polsce i za granicą. W zakresie opinii eksperta zamawiający zakwestionował jej rzetelność i podniósł, że ekspert pominął największych dostawców tego typu wyrobów w Polsce: D. H., M., T., W., H., a uwzględnił firmy handlowe lub małych, lokalnych producentów mebli o odmiennym niż określono w SIWZ zastosowaniu (meble z płyt wiórowych) lub firmy z innej branży (P.-E. aparatura).

W związku z powyższymi wyjaśnieniami dnia 18.12.2014 r. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych zwrócił się do wykonawców: M. I. Sp. z o. o. Sp. k., „M.” Sp. z o. o., D. H. Sp. z o. o., T. F. „T.”, „W.” Sp. z o. o., „H.” Sp. z o. o., „A.” Sp. z o. o., z prośbą o udzielenie odpowiedzi, czy w oparciu o warunki ww. postępowania i opis przedmiotu zamówienia określony w SIWZ, ww. firmy mogłyby być potencjalnymi wykonawcami (tzn., czy mogłyby złożyć ofertę odpowiadającą warunkom SIWZ).

- wykonawca „A.” Sp. z o. o. oświadczył, iż nie złożył oferty w tym postępowaniu z powodu niespełniania warunków SIWZ;
- wykonawca M. I. Sp. z o. o. Sp. k. oświadczył, iż nie mógł spełnić wymagań specyfikacji przedmiotowego przetargu i nie mógł złożyć ważnej oferty;
- wykonawca „M.” Sp. z o. o. oświadczył, iż skala przedsięwzięcia była większa niż możliwości w zakresie przesunięcia pracowników oraz zasobów do realizacji tego projektu;
- wykonawca „W.” Sp. z o. o. oświadczył, iż jest dystrybutorem drewnianych mebli laboratoryjnych, w związku z tym wykonawca nie był zainteresowany udziałem w tym postępowaniu;
- wykonawca T. F. „T.”, oświadczył, iż nie mógł być potencjalnym wykonawcą zamówienia, ponieważ wymagania zamawiającego są tak opisane zarówno w części dotyczącej warunków formalnych jak również szczegółowego opisu zamówienia, że uniemożliwiały

staranie się o to zamówienie. W dalszej części odpowiedzi wykonawca podaje przykładowe, najbardziej drastyczne wymagania zamawiającego, których wykonawca nie jest w stanie spełnić i jak mu wiadomo, inni polscy producenci mebli laboratoryjnych również nie spełniają takich warunków. Co do wymagań zamawiającego stanowiących barierę dostępu dla tego podmiotu do zamówienia firma T. wskazała, nadmierne żądania dotyczące uprawnień osób zdolnych do wykonania zamówienia, żądania certyfikatów SCC, OHSAS certyfikatu na spełnianie normy DIN 12924 oraz opis zawierający konkretnie i szczegółowo opisane meble niemieckiego producenta firmy K. GmbH & Co KG, która głównie dystrybuuje w Polsce przez filię niemieckiej firmy tj. V. I. w G.

Pozostali wykonawcy nie odpowiedzieli na pismo.

Prezes Urzędu zwracał się także do instytucji zamawiających, które prowadzą działalność taką jak zamawiający kontrolowany z zapytaniem o to, czy postawione wymagania mają odzwierciedlenie w uzasadnionych potrzebach również tych zamawiających. Otrzymane odpowiedzi wskazywały, że podmioty te nie zajmują się wydawaniem opinii oraz, że dobór mebli laboratoryjnych należy do projektantów.

W dniu 23.02.2015 r. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych zwrócił się do zamawiającego z prośbą o opisanie konkretnych potrzeb zakładów naukowych Instytutu Chemii, które uzasadniają wymagania dotyczące przedmiotu zamówienia, w tym wymagania dotyczące zgodności z normami i certyfikatami określonymi w SIWZ.

Dnia 04.03.2015 r. zamawiający w odpowiedzi na powyższe wskazał na błąd projektowy o przyjęcie że dygestorium niezależnie od swej szerokości wymaga takich samych wydatków na poziomie $550 \text{ m}^3/\text{h}$, z wg normy EN 14175 cz.3 zakłada się, że przepływ powietrza w oknie dygestorium powinien wynosić $0,5 \text{ m/s}$, żeby praca była bezpieczna. Natomiast norma DIN 12924 informuje, jaka jest rzeczywista wartość przepływów powietrza (przeważnie niższa niż to wynika z normy EN 14175), tak aby praca z jego wykorzystaniem była bezpieczna. Zamawiający po przeprowadzeniu obliczeń i uzyskaniu informacji wprowadził do OPZ wartości umożliwiające obniżenie wartości wydatków powietrza poprawiające jednoczesność, nie zmniejszając bezpieczeństwa pracy. Stosując wewnętrzne zasady użycia podłączonych punktów, będzie można bez obawy prowadzić pracę pod większością dygestoriów. Ponadto opisane meble są modułowe, można dowolnie zmieniać rodzaje wylewek oraz podłączanej aparatury bez konieczności zmiany mebla. Jako przykład wskazał automatycznie zamykane okna i zmniejszenie ciągu, a co za tym idzie mniejszych nakładów finansowych.

Prezes Urzędu mając na uwadze wymagania opisane w SIWZ dotyczące szczegółowo opisanych specjalistycznych certyfikatów wymaganych przez zamawiającego przeprowadził dowód z opinii biegłego Pana dr inż. P. G. Prezesa Stowarzyszenia Inżynierów (...) Oddział

w W. w celu wyjaśnienia, czy takie certyfikaty czy też inne warunki spowodowały utrudnienie konkurencji, mogące skutkować możliwością wybrania tylko jednego wykonawcy formułując następujące pytania

1. Czy opis przedmiotu zamówienia, m.in. wymagane certyfikaty, parametry, wymiary, wskazuje na rozwiązania konkretnego producenta mebli laboratoryjnych i dygestoriów? Jeśli tak, to jakiego i które zapisy SIWZ na to wskazują?
2. Jeśli odpowiedź na pyt. 1 jest twierdząca, to czy w związku ze wskazaniem w SIWZ warunku „równoważności” do powyższych certyfikatów i parametrów, istnieją na rynku inni producenci/dostawcy mebli laboratoryjnych i dygestoriów, którzy spełnialiby warunki SIWZ, tzn. czy są na rynku inne meble i dygestoria mające równoważne parametry i równoważne certyfikaty i tym samym spełniające warunki SIWZ i odpowiadające opisowi przedmiotu zamówienia?
3. Czy potrzeby zamawiającego, opisane przez niego w wyjaśnieniach przekazanych Prezesowi Urzędu, uzasadniają wymogi zawarte w opisie przedmiotu zamówienia?

W ramach przygotowanej opinii biegły przeprowadził ankiety wśród 9 firm, przy czym dane firm zanonimizowano, w zakresie posiadania przez nie wymaganych certyfikatów oraz posiadania wymaganych jakościowo mebli laboratoryjnych (spełniających wymagania zawarte w SIWZ). Z przedstawionych tabel wynika, że biegły przyjął, że firma K. spełnia wymagania przedmiotowe i posiada certyfikaty, skoro wygrała przetarg oraz że wymagania zamawiającego spełnia także firma określona w tabeli 1 i 2 literą „G”.

W sporządzonej ekspertyzie biegły sformułował następujące wnioski:

Odnosnie wymaganych certyfikatów.

- zakwestionował potrzebę żądania certyfikatu dla standardu SCC, z uwagi na żądanie certyfikatu OHSAS oraz że standard SCC nie obowiązuje na terenie RP.
- zakwestionował zaświadczenie z przepływu powietrza wg DIN 12924 cz.1”, gdyż norma ta to norma niemiecka, która nigdy nie obowiązywała w Polsce, w części utraciła ważność i została zastąpiona normą 14175
- za nadmierne uznał żądanie bardzo różnych dokumentów z badań które są kosztowne, lecz nic nie wnoszą dla postępowania przetargowego (np. zawartość uwalnianego ołowiu i kadmu z ceramiki laboratoryjnej, wymagania dokumentów z badań dla blatów ceramicznych) wydaje się zbędne

Odnosnie parametrów mebli laboratoryjnych i dygestoriów.

W dalszej części opinii biegły zwraca uwagę, iż niektóre wymagania szczegółowe, zdaniem podmiotów przystępujących do przetargu nie wymagają tak szczegółowego opisu , np.:

- blaty do stołów laboratoryjnych: „Wymagany dokument potwierdzający zawartość uwalnianego ołowiu i kadmu wg PN-EN ISO 10545-15:1999”. żądanie posiadania takiego

certyfikatu może jednoznacznie wskazywać na danego dostawcę mebli;

- wymaganie, aby blat był wykonany w takich warunkach: „laminat sprasowany w warunkach ciśnienia około 1000 funtów/l cal² w temperaturze 149°C”. Zdaniem biegłego powyższe jest przykładem nazbyt szczegółowego precyzowania wymagań trudnym do zrozumienia z punktu widzenia potrzeb użytkowych

- opis przystawek i nadstawek instalacyjne jest bardzo szczegółowy. Biegły zaznaczył, iż nikt na rynku nie posiada takich przystawek i nadstawek poza dwoma firmami, w tym jednej, która wygrała przetarg. Opis trudno uzasadnić wymaganą funkcjonalnością (np.: kolumny trójkątne

- „pokryte dwustronnie lakierem epoksydowym, metodą proszkową, wypalenie w temp 210°C-grubość powłoki lakierniczej min 70 µm”, oraz ; „dołączyć dokument potwierdzający odporność korozyjną blach użytych do produkcji profili stelaży zgodne z PN-EN ISO 9227-2007, gdzie wskaźnik wyglądu wszystkich badanych próbek wg PN-EN ISO 10289:202, nie gorszy niż 10”. Według wiedzy biegłego to wymaganie do bardzo duże utrudnienie dla wykonawców

- „dygestorium wykonane w całości z blachy stalowej ocynkowanej, grubość warstwy cynku min 3 µm, pokryte lakierem epoksydowym, nakładanym metodą proszkową i wypalany w temp min 210°C, grubość powłoki lakierniczej min 70 µm” – wymaganie zbyt szczegółowe i nie wynika z konkretnych wymagań użytkowych

- „dygestorium musi składać się z części roboczej (zawierającej komorę roboczą z podwójnymi ścianami bocznymi) wraz z blatem, panele z mediami”. Według biegłego: „warstwowość ścian bocznych nie ma wpływu na własności użytkowe”;

- „ścianka tylna dygestorium blacha pojedyncza, boczne ścianki z blachy podwójnej” – biegły wskazuje jak powyżej;

- „komora robocza samonośna, bez stelaża wewnętrznego, wentylacja tylko za pomocą szpar wentylacyjnych w suficie, w suficie króciec $\phi=250$ mm z PP do podłączenia wentylacji ze zintegrowanym kolektorem skroplin z układu wentylacyjnego”. Biegły wyjaśnił, że „dygestoria realizujące odciąg nie tylko przez szpary w suficie ale również z powierzchni blatu roboczego za pomocą kanału wentylacyjnego zabudowanego w tylnej ścianie dygestorium zapewniają lepszy odciąg także oparów substancji cięższych od powietrza, podnosi to bezpieczeństwo pracy”;

- „uchwyt ze stali kwasoodpornej lakierowany proszkowo”. Biegły wskazuje, iż niezrozumiałym jest wymaganie właśnie takiego rodzaju uchwytu, gdyż rodzaj uchwytu nie ma wpływu na funkcjonalność dygestorium.

W dalszej części opinii biegły zaznaczył, iż tak jak wskazują ankietowane firmy, niektóre wymagania opisane szczegółowo w opinii są charakterystyczne dla jednego producenta. Biegły stwierdził również, że z rozmów przeprowadzonych z dostawcami mebli zawsze

wynikało, że tak przedstawiany im opis mebli ujęty w SIWZ jednoznacznie wskazywał na meble oferowane przez jednego dostawcę tj. firmę K. Środowisko dostawców mebli laboratoryjnych w kraju jest wąskie i firmy znają swoje oferty i możliwości produkcyjne. Padały nawet stwierdzenia, że SIWZ to jest wręcz szczegółowy opis mebli firmy K. GmbH & Co KG. Wskazywano biegłemu na prawdopodobne przykłady takich błędów redakcyjnych np. ceramika lita/lana lub też używanie jednostek miar niedopuszczonych w Polsce np. funty/cal².

Opisy mebli w SIWZ jednoznacznie w ocenie biegłego wskazują też, iż opisane meble nie będą zgodne z krajowymi normami na meble laboratoryjne np. z normą PN-EN 13150, która wymaga stosowania stelaży dla mebli laboratoryjnych i wymaga np. zostawienia przestrzeni między podłogą/posadzką a dołem szafki od 100 do 150 mm (w przypadku rozlania chemikaliów istnieje możliwość szybkiej i bezpiecznej neutralizacji) a obligują krajowych producentów mebli.

Podsumowując biegły wskazał:

1. Wymagania co do mebli laboratoryjnych ujęte w SIWZ, nie są do spełnienia przez krajowych producentów mebli laboratoryjnych, na co wskazują wyniki przeprowadzonych wśród nich ankiet. Wyjątkiem jest firma tylko jedna firma oraz zwycięzca rzeczzonego przetargu.
2. Sprostanie wymogom posiadania pewnych certyfikatów jakości jest często barierą dla większości producentów mebli. Oczekuje się od nich także spełniania niemieckich norm jakości, które nie obowiązują w Polsce.
3. Opisy wymagać zawarte w SIWZ są bardzo (nazbyt) szczegółowe i często nie znajdują uzasadnienia w funkcjonalności mebli.

W uzupełnieniu powyższej opinii przekazanej do Urzędu Zamówień Publicznych w dniu 15.06.2015 r., w piśmie przekazanym do Urzędu w dniu 14.08.2015 r. biegły, na prośbę DKUE doprecyzował odpowiedzi w poniższym zakresie:

- czy poza rynkiem krajowym biegłemu znani są producenci mogący spełnić wymagania opisane w SIWZ, biegły stwierdził, że nie są mu znane żadne firmy ani producenci mogący spełniać wymagania opisane w SIWZ. Jedynym wyjątkiem jest zapewne firma K. (K. GmbH) w Niemczech, zwycięzca przetargu a posiadająca przedstawicielstwa w kraju. Rzeczoznawcy nie wiadomo, czy zapytanie ofertowe związane z przetargiem było przetłumaczone na inne języki i czy zostało skierowane do innych krajów, ani czy wpłynęły oferty z innych krajów.
- czy są na rynku inne meble i dygestoria mające równoważne parametry i równoważne certyfikaty i tym samym spełniające warunki SIWZ i odpowiadające opisowi przedmiotu zamówienia, biegły wyjaśnił, że na rynku nie ma, lub nie są znani rzeczoznawcy, inni

producenci mebli laboratoryjnych posiadający garnitur równoważnych certyfikatów wyszczególnionych w SIWZ. Jest to wniosek z przeprowadzonej ankiety u liczących się w kraju firm mogących potencjalnie przystąpić do rzeczzonego przetargu. Wiele certyfikatów było w posiadaniu różnych firm. Cześć certyfikatów firmy mogły dodatkowo pozyskać, ale nie było wśród nich żadnej, poza firmą K. (i jeszcze jedną posiadającą prawie wszystkie wymagane certyfikaty), posiadającą komplet wyszczególnionych certyfikatów. Rzecznawca opiera się w tym stwierdzeniu na danych pozyskanych z ankiet. Na również komplet wymagań technicznych i jakościowych z SIWZ co do mebli spełniała jedynie firma K. (i jeszcze jedna posiadająca prawie wszystkie wymagane parametry).

- czy potrzeby zamawiającego, opisane przez niego w wyjaśnieniach przekazanych Prezesowi Urzędu, uzasadniają wymogi zawarte w opisie przedmiotu zamówienia.

Z wiedzy rzeczoznawcy meble te są dobrze wybrane na potrzeby pracowni chemicznych i nie ma tam mebli zbędnych, jednak przynajmniej część tych mebli nie mogła być wykonana przez wszystkich producentów na co wskazują wyniki ankiet. Specyfika produkcji mebli, mebli metalowych, wymagają jednak przygotowania się (czas i koszty) do wykonywania asortymentu o odmiennej specyfikacji od realizowanej wcześniej. Oczywiście sama produkcja mebli jest technologicznie opanowana w kraju i w tym jedynie sensie jest ta produkcja łatwa do wykonania przez firmy zajmujące się produkcją metalową. Polskie firmy są w stanie wyprodukować dowolny rodzaj mebla laboratoryjnego ale wymaga to poniesienia nakładów inwestycyjnych, czasu na realizację i podjęcia pewnego ryzyka biznesowego. Stąd nie można oczekiwać, że każdy producent mebli metalowych z dnia na dzień zacznie wytwarzać dowolnie wyspecyfikowane meble gdyż jest to nierealne. Przystawienie się w produkcji na inny rodzaj (typ, kształt) mebla związane jest z pewną bezwładnością i nie można produkcji takiej przestawić z dnia na dzień. Wedle biegłego żądanie katalogów z rysunkami technicznymi adresowane jest do wykonawcy, który już wcześniej wytwarzał i oferował takie meble i posiada wydrukowane katalogi. O ile żądanie posiadania określonego zbioru norm i certyfikatów także nie wskazuje samo na żadnego konkretnego dostawcę mebli bo wszyscy mogą o takie certyfikaty i normy wystąpić. Podejrzanie może budzić, że tylko jeden z oferentów (i jednocześnie zwycięzca przetargu) posiada wszystkie wyspecyfikowane normy i certyfikaty. W związku z tym nie dochodzi do rywalizacji dostawców na polu ceny i jakości mebli ale dochodzi do ograniczenia grona dostawców na gruncie formalnym. W kwestii dokumentu potwierdzającego badanie odporności korozyjnej, biegły wyjaśnił, że wymaganie odporności na czynniki korozyjne jest zasadne, ale uzyskanie właściwego dokumentu dla wykonawcy przestawiającego się na produkcję zgodnie z wymaganiami zamawiającego jest obarczone znacznym ryzykiem. Wymaganie posiadania Certyfikatu dla Systemów Zarządzania jest zdaniem biegłego zbędne dla zapewnienia jakości mebli, a z ekonomicznego punktu widzenia, koszt

pozyskania certyfikatu przekłada się na podniesienie ceny mebli. Wymagania co do Certyfikatu OHAS dla Systemu Zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy jest zdaniem biegłego zbędnym wymogiem, a zarządzanie BHP w firmie nie przełoży się na obniżenie ceny, ani na podniesienie jakości mebli, lub przynajmniej rzeczoznawca nie widzi jego bezpośredniego związku z dobrymi meblami na których powinno jedynie zależeć zleceniodawcy. Również wymaganie Certyfikatu dla Systemu Zarządzania Środowiskiem jest kolejnym przykładem żądania zbędnego, zdaniem biegłego dokumentu, gdyż nie przekłada się on na jakość mebli. Co do Certyfikatu standardu SCC (Certyfikatu bezpieczeństwa podwykonawców) – biegły podtrzymał powyższe stanowisko.

Przedmiot zamówienia został, zdaniem biegłego nazbyt szczegółowo opisany w SIWZ. Zdaniem biegłego pewnych wymagań zamawiającego nie da się wyjaśnić potrzebami wynikającymi z doświadczeń przyszłych użytkowników mebli i są to żądanie katalogów, wraz ze zdjęciami i rysunkami technicznymi oraz wymiarami, a także szczegółowe opisy techniczne i funkcje wszystkich oferowanych mebli i ich elementów, wymagania co do szaf i szafek: „ ... wykonane z blachy 0, 75 mm, ocynkowanej, o grubości powłoki galwanicznej 2,5 µm, pokrytej lakierem ... o grubości powłoki ... 70-100 µm, ... wypalanej w min 200°C ...” – biegły zarzucił nieweryfikowalność wymagania, ponadto ważny jest rodzaj powłoki, a nie jej grubość, zaś temperatura wypalania zależy od typu użytego lakieru, „ ... konstrukcja drzwiczek szafek ... wykonane z jednego arkusza blachy ...” zbędne zdaniem rzeczoznawcy uszczegóławianie rozwiązania konstrukcyjnego, „zawiasy wykonane... z ... odlewów ciśnieniowych stopów cynku, niklowane – „zbędne uszczegóławianie konstrukcji, mogą istnieć inne rozwiązania o takiej samej funkcjonalności”, dot. szafek: ... „powinna posiadać wycięcie ... pod pasek magnetyczny ... o wymiarach 160 x 15 mm +/- 1 mm głębokość 0,8 mm” - zbędne zdaniem rzeczoznawcy uszczegóławianie konstrukcji, wystarczyło: „*szafki zamykane najlepiej na zamek magnetyczny*”, konstrukcje stelaży : „ ... powinna być wykonana z kształtownika zamkniętego o wym. 60 x 25 x 3 mm” – zbędne uszczegółowienie, brak tolerancji utrudnia zaoferowanie rozwiązań równoważnych, żądanie certyfikatów na uwalnianie metali ciężkich z blatów wydaje się zdaniem rzeczoznawcy przesadną troską o zdrowie i bezpieczeństwo chemików - z uzyskanych przez rzeczoznawcę informacji, wymagane na potrzeby zadania certyfikaty jak np. zawartość kadmu i ołowiu w blatach ceramicznych są własnością firmy K. i nawet od producenta tychże blatów nie można go pozyskać, przystawki i nadstawki: ... „Muszą być zbudowane z dwóch kolumn o przekroju zbliżonym do trójkąta o wymiarach 150x150x185 mm” – ponownie zbędne narzucenie rozwiązań konstrukcyjnych, komora robocza dygestorium z pojedynczą ścianą tylną a odciąg jedynie w części sufitowej – w ocenie biegłego efektywniejsze są dygestoria z górnym i dolnym odciągami oparów, gdzie można regulować miejsce odciągu, szafka na kwasy i zasady: „ ... W całości wykonana z polipropylenu” – to w ocenie biegłego

ograniczenie materiałowe. Są też inne materiały nadające się na konstrukcję takiej szafki: stal nierdzewna, polietylen, laminaty itd. Wystarczyło określić że: najlepiej z tworzywa sztucznego.

Biegły zaznaczył, iż „posiadanie przez dygestoria podwójnych ścianek bocznych jest próbą ograniczenia możliwości przystąpienia do przetargu. Wymiana świetlówek jest łatwiejsza do przeprowadzenia z wnętrza dygestorium lub od frontu dygestorium a trudniejsza od góry. Wskazanie takich dwóch kierunków dostępu do gniazd świetlówek w SIWZ było zdaniem rzeczoznawcy słuszne. Zastosowanie statywów w dygestoriach jest uzasadnione potrzebami pracy w laboratorium chemicznym. Statywy są wtórnym elementem dygestoriów. Wymóg stosowania płyt z polipropylenu zbrojonego szkłem jest jednak pewnym zbędnym ograniczeniem, gdyż istnieją również inne materiały odporne na korozję nadające się tu do wykorzystania. Otwory pochłaniające energię rozprężenia są przydatne w dygestoriach i chęć ich zamontowania jest zdaniem rzeczoznawcy uzasadniona w przypadku laboratoriów chemicznych. Wymaganie otwierania dygestoriów przyciskiem nożnym jest wygodne ale chemicy w Polsce doskonale sobie radzą z dygestoriami otwieranymi ręcznie. Wspominana wielokrotnie w SIWZ konieczność wypalania blach a raczej farb nakładanych na elementy metalowe w 210°C jest zdaniem biegłego zbędna – „jaka by nie była powłoka ochronna na elementach metalowych i chroniąca je przed korozją to jej funkcją jest zabezpieczenie metalu przed czynnikami korozyjnymi. Gdyby blachy miały certyfikat odporności korozyjnej (wymagany i przytaczany w wielu miejscach w SIWZ) to zbędne jest narzucanie poziomu temperatury 210°C. Wskazywanie tej konkretnej temperatury wynika zapewne ze stosowania przez jakiegoś producenta technologii z użyciem takiej właśnie farby proszkowej, gdzie wygrzewa się ją w celu utwardzenia na malowanej powierzchni właśnie w takiej temperaturze. Błaty stołów są faktycznie dostarczane przez kilku dostawców i posiadają najprawdopodobniej wymagane certyfikaty, stąd wymagania w SIWZ dotyczące certyfikatów na blaty dają się przetrzucić na producentów blatów którzy nimi dysponują”.

W nawiązaniu do wyjaśnień z pisma z dnia 04.03.2015 r. złożonego do UZP przez Uniwersytet w Białymstoku biegły wskazał, „że niemożność zapewnienia jednoczesności używania dygestoriów na zakładanym poziomie 30% (tj. 30% dygestoriów pracuje jednocześnie przy włączonych wyciągach) a wynikłe z pomyłki na etapie projektowania, rozwiązano stosując do dygestoriów w miejsce normy EN 14175 normę DIN 12924. Ta druga mając niższe wymagania co do ilości odciąganego powietrza „poprawiła” wskaźnik jednoczesności do 50% - ... nie zmniejszając bezpieczeństwa pracy - (cyt. biegłego dot. wyjaśnień zamawiającego). Ma to znamiona zabiegu rachunkowego (w dokumentach) a nie

rzeczywistego, gdyż sumaryczna wydajność wentylatorów odciągowych nie uległa zwiększeniu. W przypadku normy DIN 12924 jest to wymóg nietrafiony, gdyż owszem, może jest powszechny, ale w Niemczech, w Polsce istnieje norma krajowa, która reguluje zagadnienia opisane w w/w normie niemieckiej. Jest to właśnie norma PN- EN 14 175”.

W dniu 25.08.2015 r. biegły dodatkowo wyjaśnił, że w tabelach zawartych w opinii litera G oznacza firmę K., zaś litera F – firmę D. H.

Biorąc pod uwagę wyżej ustalony stan faktyczny Prezes Urzędu stwierdził, że opis przedmiotu zamówienia jest jedną z najistotniejszych czynności dokonywanych w toku przygotowywania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Pomimo, że ustawodawca pozostawił zamawiającemu możliwość precyzowania przedmiotu zamówienia w sposób chroniący jego zobiektywizowany charakter, to każdy z podmiotów dokonujących zakupów określonego rodzaju dostaw, usług lub robót budowlanych ma obowiązek przy dokonywaniu opisu przedmiotu zamówienia uwzględnić generalne warunki, jakie nakłada na niego ustawa.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję. Wskazany przepis służy realizacji ustawowej zasady uczciwej konkurencji (a w konsekwencji – m. in. zasady równego dostępu do zamówienia), wyrażonej w art. 7 ust. 1 ustawy. Naruszenie zasady wynikającej z art. 29 ust. 2 ustawy może mieć charakter bezpośredni (jeśli zamawiający wprost stosuje nazwy własne wskazujące konkretnego wykonawcę lub produkt) lub pośredni (jeśli nazwy własne nie zostają wskazane, ale szczegółowy opis parametrów wskazuje na jeden konkretny produkt). W niniejszym stanie faktycznym, w ocenie Prezesa Urzędu, mamy do czynienia z tą drugą sytuacją. Dodatkowo, działaniem wbrew zasadzie uczciwej konkurencji jest również zbyt rygorystyczne określenie wymagań co do przedmiotu zamówienia, które nie są uzasadnione, a jednocześnie ograniczają krąg wykonawców zdolnych do wykonania zamówienia. Wyjaśnienia przekazane przez zamawiającego, zdaniem Prezesa Urzędu, w żaden sposób nie udowadniają, iż zamawiający miał uzasadnioną potrzebę w tak opisanym przedmiocie zamówienia.

Ponadto Prezes Urzędu wskazał, że naruszeniem zasady uczciwej konkurencji jest nie tylko opis przedmiotu zamówienia wskazujący na jeden konkretny produkt lub wykonawcę, ale także taki opis, który umożliwia dostęp do zamówienia kilku wykonawcom, jednocześnie uniemożliwiając go w sposób nieuzasadniony innym, którzy również byliby w stanie wykonać dane zamówienie. W przypadku oceny konkretnego stanu faktycznego jako naruszenia zakazu sformułowanego w art. 29 ust. 2 ustawy wystarczającym jest uprawdopodobnienie utrudnienia konkurencji przy opisie przedmiotu zamówienia.

Z przedstawionej powyżej opinii biegłego, zdaniem Prezesa Urzędu, wynika, że opis

przedmiotu zamówienia utrudniał dostęp do zamówienia wykonawcom zdolnym do jego wykonania, a w konsekwencji utrudniał uczciwą konkurencję. W szczególności opis przedmiotu zamówienia zawierał wymagania co do parametrów mebli, które nie były uzasadnione potrzebami zamawiającego, a jednocześnie utrudniały złożenie oferty z produktami innych producentów niż K. Opis ten zawierał także wymagania co do posiadanych certyfikatów, których posiadanie nie było niezbędne dla prawidłowego wykonania zamówienia, np. Certyfikat OHSAS, certyfikat dla Systemu Zarządzania Środowiskiem, jak też zawierał wymóg posiadania certyfikatu SCC w ogóle nie obowiązującego na terenie Polski. Ponadto biegły wskazał na proces ubiegania się o określone certyfikaty, który wymaga podjęcia określonych działań na poziomie produkcji mebli, tymczasem certyfikaty te (jak też próbki mebli) były wymagane wraz z ofertą. Wreszcie z analizy biegłego, popartej ankietami pośród producentów mebli, wynika, że opis przedmiotu zamówienia wskazywał na meble firmy K.

Mając na uwadze przytoczony powyżej stan faktyczny i prawny oraz treść opinii biegłego powołanego na potrzeby przedmiotowego postępowania, Prezes Urzędu stwierdził, że zamawiający w sposób wadliwy dokonał opisu przedmiotu zamówienia. Ponadto nadmienił, iż wykonawcy w toku postępowania o udzielenie zamówienia, zgłaszali zamawiającemu, że opis przedmiotu zamówienia utrudnia im złożenie ofert. Okoliczność składania wspomnianych wniosków do zamawiającego potwierdza, iż ww. parametry utrudniały wykonawcom ubieganie się o zamówienie. Potwierdza to także fakt, że w postępowaniu złożono tylko jedną ofertę z meblami produkowanymi przez firmę K.

Podsumowując Prezes Urzędu stwierdził, że, że zamawiający dopuścił się naruszenia art. 29 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy.

W dniu 2 września 2015r. zamawiający wniósł zastrzeżenia do wyniku kontroli wnosząc o ich uwzględnienie. W uzasadnieniu podniósł, że kwestionuje fakt naruszenia wyżej wskazanych przepisów. Wskazał, że Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, stwierdzając naruszenie przepisów prawa zamówień publicznych oparł się w głównej mierze na opinii biegłego powołanego w celu zbadania poprawności dokonania opisu przedmiotu zamówienia przez zamawiającego w kontrolowanym postępowaniu, natomiast w ocenie zamawiającego opinia nie została sporządzona rzetelnie oraz nie uwzględnia uzasadnionych potrzeb zamawiającego, z których wynikały szczegółowe wymagania stawiane wykonawcom. Ponadto opinia biegłego zawiera szereg błędów merytorycznych, co świadczy o niewystarczającym poziomie wiedzy biegłego w zakresie specyfiki przedmiotu zamówienia. Kwestionując tę opinię zamawiający podniósł, że:

Mimo stanowiska biegłego, że wszystkie wymagania zamawiającego już w dniu

opublikowania ogłoszenia o przedmiotowym zamówieniu, spełniał jedynie jeden potencjalny wykonawca (producent mebli) – K., sam biegły wskazał, że większość z tych wymagań spełnia również D. H. Zamawiający podniósł, że przedsiębiorstwo to spełnia większość warunków postawionych przez zamawiającego, zarówno w zakresie posiadanych norm i certyfikatów, jak i dysponuje większością z mebli opisanych przez zamawiającego. Zdaniem zamawiającego dostosowanie się przez wykonawców, którzy w dniu wszczęcia postępowania o udzielenie przedmiotowego zamówienia publicznego nie spełniali wymagań SIWZ, nie wymagało szczególnych zabiegów, wpływających istotnie na działalność potencjalnych wykonawców. Z opinii biegłego wynika natomiast, że zamawiający powinien tak opisać przedmiot zamówienia, aby znajdował się on już w dniu wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w asortymencie większości przedsiębiorstw produkujących meble. Zamawiający stoi na stanowisku, że ma prawo zaspokajać swoje potrzeby w oparciu nie tylko o sprzęt, który jest ogólnie dostępny. Zdaniem zamawiającego opinia biegłego jest niemiarodajna, także z uwagi na to, że biegły wnioski opinii oparł na ankiecie przeprowadzonej tylko wśród 9 przedsiębiorstw produkujących meble, mimo, iż na rynku mebli laboratoryjnych funkcjonuje kilkadziesiąt podmiotów. Biegły nie wyjaśnił w opinii także, czym kierował się przy wyborze tych przedsiębiorstw. Pomiął także podmioty handlowe i dystrybutorów, natomiast uwzględnił przedsiębiorstwa produkujące meble innego typu, niż meble zamawiane w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz przeznaczone do innego typu laboratoriów (meble drewniane). Z wiedzy zamawiającego wynika natomiast, że meble typu, jakiego wymagał zamawiający, produkują również inne przedsiębiorstwa niż te, do których dotarł biegły i na których przeprowadził badanie.

Zamawiający wskazał także, że biegły w sporządzonej opinii oparł się na wynikach ankiet, czyli na oświadczeniach producentów mebli, konkurujących na rynku z podmiotem, z którym podpisano umowę o udzielenie przedmiotowego zamówienia publicznego. Wnioski wynikające z przeprowadzonej ankiety mogą więc odbiegać od rzeczywistości. Nadto biegły nie przeprowadził rozeznania poza granicami Polski.

Odnosząc się do poszczególnych wymagań stawianych wykonawcom, które zostały uznane za nadmierne i ograniczające konkurencję, zamawiający odniósł się do wyników kontroli w następujący sposób:

Wymaganie przedstawienia certyfikatu SCC

Zamawiający podkreślił, że na dzień ogłoszenia przedmiotowego przetargu na terenie budynku, w którym miały być montowane meble stanowiące przedmiot zamówienia, trwała budowa, a budynek nie został jeszcze oddany do użytku. Budynek, w którym miały być

montowane meble, nie był więc budynkiem, w którym prowadzi się normalną pracę. Wiązało się to z koniecznością postawienia wykonawcom innych wymagań, niż w przypadku normalnego funkcjonowania budynku, np. potrzebny jest kierownik robót budowlanych, pracownicy na budowie muszą mieć odpowiednie przeszkolenia w zakresie przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. W związku z tym, Zamawiający wymagał posiadania przez wykonawcę certyfikatu SCC dotyczącego prac niebezpiecznych, obowiązującego w Unii Europejskiej i stosowanego przez polskich przedsiębiorców. W konsekwencji wymóg był usprawiedliwiony potrzebami zamawiającego. Nie zgodził się z twierdzeniem, że wystarczającym było wymaganie przez zamawiającego uprawnień do wykonania instalacji gazowych np. kategorii „E”. Zamawiający nie zgodził się także z twierdzeniem, że certyfikaty SCC i OHSAS są takie same, gdyż Certyfikat OHSAS dotyczy bezpieczeństwa i higieny pracy podczas montażu sprzętu w siedzibie przedsiębiorstwa, a certyfikat SCC, jak już wskazano powyżej, dotyczy robót budowlanych i montażu w budynkach nowopowstających.

Wymaganie przedstawienia zaświadczenia z przepływu powietrza według normy DIN 12924 cz. 1

Zamawiający żądając zaświadczenia z przepływu powietrza według normy DIN 12924 cz. 1 kierował się wydatkami wentylacji w pomieszczeniach, w których miały być montowane dygestoria. Projektując budynek, w którym zamontowane miały być dygestoria, projektant założył błędne wydatki dla dygestoriów o szerokości innej niż 1200 mm, a według technologii funkcji budynek jest wyposażony w dygestoria o szerokości 1500 oraz 1800 mm. Dodatkowo założono jednoczesność pracującej wentylacji na 30% wszystkich dygestoriów, takie założenie nie pozwala na pełne wykorzystanie możliwości nowo wybudowanego budynku.

Norma EN 14175 zakłada, że przepływ powietrza w przekroju okna powinien wynosić 0.5 m/s i jest to przepływ wystarczającym do pracy bezpiecznej. Nie bada się w przypadku tej normy, czy mniejsze przepływy powietrza też zapewniają bezpieczną pracę pod dygestorium. Natomiast norma DIN 12924 nakazuje zbadanie przepływów powietrza przez komorę roboczą dygestorium w trzech położeniach okna i wyznaczenie prędkości przepływu, przy jakiej praca pod dygestorium jest bezpieczna. Podczas przygotowywania postępowania okazało się, że dla wielu przedsiębiorstw (np. W.(1), W.(2), P.), które wykonują badania na zgodność sprzętu z tą normą, jest ona znacznie mniejsza niż założona w normie 14175, co pozwala pracować dygestorium bezpiecznie, przy mniejszych przyływach, niż założono w projekcie, czego wynikiem jest podniesienie współczynnika jednoczesności.

Zakupione dygestoria pozwalają na bezpieczną pracę przy przepływie powietrza 0.30 m/s, co pozwala na zwiększenie jednoczesności w większości pomieszczeń nawet do 50% (czyli

50% dygestoriów może pracować jednocześnie, a nie jak zakładano 30%).

Ponadto, że norma DIN 12924 umożliwia zastosowanie innych przepływów powietrza niż zaleca norma EN 14175, nie stojąc jednak z nią w sprzeczności - norma ta nakazuje przeprowadzenie badań i znalezienie minimalnego skutecznego przepływu powietrza przez komorę roboczą, co pozwala na zwiększenie współczynnika jednoczesności. Zamawiający wnioskował o dołączenie wykonanych badań zgodnie z tą normą.

Zamawiający oświadczył, że część przedsiębiorstw posiada takowe badania - np, firma P. (produkująca meble metalowe). W ocenie zamawiającego jednoczesność na poziomie 30% zakłada, że na pełnej wydajności centrali 30% dygestoriów może pracować jednocześnie. Pozostałe 70% jest wyłączone z użytku. W rzeczywistości dygestorium o szerokości 1200 mm (i rzeczywistej szerokości pracy 900 mm), zgodnie z normą EN14175 i zapewnieniu przepływu 0.5 m/s potrzebuje 810 m³/h (0.9 m x 0.5 m x 0.5 m/s x 3600), czyli w rzeczywistości przy pełnej mocy wentylatora mogą pracować 2 dygestoria (1620 m³/h). Norma DIN 12924, wymagana przez zamawiającego, bada, jaki przepływ jest bezpieczny. Dla dygestoriów, które zakupiono jest to 0.3 m/s. Z tego wynika, że jedno dygestorium potrzebuje 480 m³/h (0.9 m x 0.5 m x 0.3 m/s x 3600). W związku z czym jednocześnie mogą pracować 3 dygestoria (1440 m³/h i zostaje 210 m³/h zapasu). Zamawiający podniósł, że z uwagi na błędne założenia projektowe konieczne było przedłożenie zaświadczeń z badań w laboratorium własnym wykonawcy lub innym, które potwierdzałyby bezpieczną pracę dygestorium przy założonym przez zamawiającego w siwz przepływie. Zapis odnośnie badań według normy DIN 12924 wiele razy był uzasadniany w odpowiedziach na pytania wykonawców do treści SIWZ i według zamawiającego jest to najważniejszy zapis w opisie, ze względu na konieczność zmiany współczynnika jednoczesności, poprzez zakup dygestoriów pracujących bezpiecznie przy mniejszych, niż zaprojektowano, przepływach.

Wymaganie badań zgodnie z normą DIN 12924 oraz elektrycznego opuszczania okien dygestorium wraz z czujnikiem ruchu oraz dodatkowego przycisku otwierania okna nogą, było podyktowane założeniami konstrukcyjnymi budynku, odnośnie jednoczesności wentylacji. Wymaganie powyższe było podyktowane bezpieczeństwem pracy w laboratorium, które niesie z sobą wiele zagrożeń.

Wymaganie certyfikatu w zakresie blatów ceramicznych

Zamawiający w tym zakresie podniósł, że producenci blatów, od których producenci mebli nabywają blaty, powszechnie posiadają certyfikaty wymagane przez zamawiającego. Wykonawca, którego oferta została wybrana jako najkorzystniejsza, również przedstawił wraz z ofertą certyfikat wystawiony, tak jak pozostałe certyfikaty na ceramikę, dla producenta blatu, a nie bezpośrednio dla wykonawcy. Zamawiający uważa, że na rynku polskim można

bez trudu nabyć blaty posiadające certyfikaty wymagane przez zamawiającego od oferujących je producentów lub dystrybutorów.

Blaty ceramiczne nie są tej samej jakości, mają np. różną twardość, a niektóre nie mają także przeprowadzonych badań w zakresie ich ewentualnej emisji metali ciężkich, które będą zakłamywały wyniki pomiarów wykonywanych na tych blatach, zatem w ocenie zamawiającego wymaganie było uzasadnione.

Szczegółowe wymagania zawarte w opisie przedmiotu zamówienia

W zakresie opisu przystawek i nadstawek instalacyjnych i dokładnego określenia ich wymiary, to zamawiający uważa, że dla przedsiębiorstw posiadającej odpowiednie moce przerobowe, spełnienie wymogu zamawiającego nie powinno stanowić problemu. Wymiary szafek i przystawek, wskazane przez zamawiającego, są standardem wymaganym normą EN 13150 i EN14727 (wielokrotności 30 cm, co 0,5, a zatem 15 cm, 30 cm, 45 cm, 60 cm, itd.), wymiar 185 cm, to przeciwprostokątna trójkąta prostokątnego równoramiennego o ramieniu 15 cm, pomniejszona tak, aby nie było ostrych krawędzi (aby ułatwić produkcję).

Jak wskazał sam biegły, dwa przedsiębiorstwa funkcjonujące na rynku posiadają tak opisane przestawki i nadstawki, a część z pozostałych przedsiębiorców mogłaby je z łatwością uzyskać. Powyższy zapis nie utrudniał więc konkurencji.

2. W zakresie wymagania, aby wykonawcy dołączyli do oferty dokumenty, potwierdzające odporność korozyjną blach użytych do produkcji profili stelaży to biegły błędnie przyjął, iż zamawiający wymagał przedstawienia badań i certyfikatu dla przystawki. Zamawiający nie wymagał przygotowania przystawki i poddania jej badaniom potwierdzającym odporność na korozję nie gorszą niż 10, tylko próbki blach, z których zostaną wykonane meble.

Laboratoria wykonujące badania korozyjne przyjmują próbki o maksymalnym wymiarze 20 x 20 cm, ponieważ takie są wymiary komór solnych do badań korozyjnych. Zatem aby zlecić badanie należy jedynie polakierować standardowy fragment blachy ocynkowanej (blacha o grubości 0,75 mm, dwustronnie ocynkowana 2,5 mm - jest standardową blachą stosowaną w przemyśle). Biegły przyjął więc, że zapis jest utrudniającym konkurencje, w błędnym przekonaniu, iż zamawiający wymagał badań przystawki, podczas gdy zamawiający wymagał jedynie badania próbki blachy, z której wykonane będą meble - co jest znacznie łatwiejsze również dla wykonawców nieposiadających takich badań w dniu opublikowania ogłoszenia o zamówieniu.

Co do wymagania, aby w zakresie wymagań dla szaf i szafek, wypalanie lakieru, którą malowana jest blacha, odbywało się w wyższej temperaturze od standardowo stosowanej, to zamawiający podniósł, że przedmiotowy wymóg wprowadzono ze względu na lepsze

i trwalsze właściwości użytkowe szaf i szafek pokrytych lakierem wypalonym w temperaturach wyższych. Farby polimeryzowane w wyższych temperaturach mają lepszą odporność chemiczną, a z uwagi na zakres temperatur pieca lakierniczego uzyskanie takiej temperatury jest możliwe w większości lakierni, Zamawiający prowadził też testy odporności chemicznej blatów przygotowując się do postępowania i uznał, że postawione wymaganie zapewnia najlepszą ochronę antykorozyjną. Wymóg miał oparcie w trosce o właściwości użytkowe oferowanych mebli.

Odnosząc wymogu grubości powłoki lakieru dla szaf i szafek, zamawiający wskazał, że grubość wynika ze standardów lakierni proszkowych. Malowanie proszkowe wytwarza powłoki o grubości od 60 μm do 120 μm , przy czym najgrubsze powłoki, kładzione na cienkich blachach, mogą z czasem od nich odchodzić, zaś powłoki najcieńsze mogą powodować prześwitywanie blachy, stąd w wymaganiach zamawiającego ograniczono zakres możliwej grubości powłoki lakieru z 60-120 μm do 70-100 μm .

Określenie grubości powłoki lakierniczej, miało więc w ocenie zamawiającego uzasadnienie użytkowe.

Co do wymagania, aby dygestorium składało się z części roboczej (zawierającej komorę roboczą z podwójnymi ścianami bocznymi) wraz z blatem, panele z mediami oraz aby ścianka tylna dygestorium blacha pojedyncza, boczne ścianki z blachy podwójnej, to taka budowa pozwala na otrzymanie mebla wolnostojącego bez użycia dodatkowych wzmocnień. Stosowanie podwójnych ścian bocznych jest standardem w dygestoriach metalowych, jednak trzeba to zaznaczyć w wymaganiach, ponieważ na rynku są dostępne dygestoria starego typu o konstrukcji ramowej wypełnionych pojedynczą blachą. Podwójne ściany pozwalają prowadzić w nich przewody z mediami i zwiększają stabilność i sztywność konstrukcji. Wymaganie zamawiającego, w jego ocenie nie wykraczało ponad standardy obowiązujące na rynku tego sprzętu - stosowanie podwójnych ścian bocznych jest standardem w dygestoriach metalowych.

W zakresie wymagania, aby komora robocza była samonośna, bez stelaża wewnętrznego, wentylacja tylko za pomocą szpar wentylacyjnych w syficy, w suficie króciec $\phi=250$ mm z PP do podłączenia wentylacji ze integrowanym kolektorem skroplin z układu wentylacyjnego, to w ocenie zamawiającego podwójna ścianka stosowana do dodatkowego odciążenia oparów cięższych powoduje, że powstaje przestrzeń trudno dostępna, gdzie może zalegać kurz, albo mogą skraplać się różne reagenty (powietrze wyciągane z komory roboczej przyspiesza w podwójnej ścianie tylnej, co powoduje kondensację), które następnie mogą reagować ze ściankami dygestorium, albo w późniejszym czasie z innymi stosowanymi w innych eksperymentach. Brak podwójnej ściany wentylacyjnej powoduje, że łatwo jest utrzymać

czystość pod dygestorium oraz zwiększa się powierzchnia robocza wewnątrz dygestorium. Zamawiający dysponuje dygestoriami z podwójną tylną ścianą, które właśnie w tym miejscu najszybciej skorodowały. Ponadto norma EN 14175 zakazuje regulacji przepływu pomiędzy dolnym a górnym odciążeniem - przepływy mają być stałe, tak aby dygestorium było zawsze skuteczne, dla każdego typu oparów. Co za tym idzie, twierdzenia biegłego o możliwości wprowadzenia rozwiązania odciążu poprzez wprowadzenie wymogu, aby dygestorium miały kanał wentylacyjny zabudowany w tylnej ścianie dygestorium, są niezgodne z wymaganiami normy.

Odnosnie wymagania, aby dygestoria były wyposażone w uchwyty ze stali kwasoodpornej lakierowanej proszkowo, to zamawiający wskazał, że uchwyt często ulega obiciu lub zadrapaniu. Jeżeli jest to uchwyt ze stali kwasoodpornej, nawet po uszkodzeniu powłoki lakierniczej, nie skoroduje, w przeciwieństwie do powoływanego przez biegłego uchwyty aluminiowego. W związku z tym, wyżej wskazany zapis SIWZ jest w pełni uzasadniony funkcjonalnością zamawianych dygestoriów.

W wynikach kontroli wskazano, że niektóre z zapisów SIWZ wskazują na wymagania charakterystyczne dla jednego producenta. W wynikach kontroli powołano się na poszczególne wymagania, które w ocenie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych (przyjętej za biegłym), wskazują na meble oferowane przez K. Odnosząc się do tych twierdzeń, zamawiający wskazał, że wyżej wymienione parametry były uzasadnione rozwiązaniami technicznymi oraz potrzebami zamawiającego.

Wymagania dla szafek podwieszanych do stelaży i stojących samodzielnie, wbrew stanowisku biegłego, nie wskazują na produkty jednego producenta. Wymaganie w zakresie posiadania przez szafki czworobocznych cokołów, pozwalają na postawienie na blacie większych obciążeń oraz bardziej stabilnych stołów nieprzenoszących wibracji. Stosuje się powszechnie w meblach medycznych, warsztatowych i laboratoryjnych. Wymóg jest więc w pełni uzasadniony. Wymóg w zakresie cofnięcia cokołu od płaszczyzny frontu jest stosowany też m.in. w meblach kuchennych, a pozwala to na podejście do samego blatu. Inaczej człowiek musiałby stać trochę przed blatem. Wymóg jest więc w pełni uzasadniony.

Wymóg ukształtowania krawędzi drzwi pod kątem 45 stopni zapobiega dostaniu się rozlanej cieczy spływającej po blacie do wnętrza szafki bądź szuflady - ciecz, która skapnie na górę frontu szafki spłynie jego zewnętrzną powierzchnią. Wymóg w zakresie paska magnetycznego ma na celu pozyskanie wymiennego miejsca na opis zawartości szafki, a nie służy, jak sugeruje biegły, do zamykania szafki (zamek magnetyczny) i bardzo ułatwia opisanie zawartości szafek i szuflad, a umieszczenie w zagłębieniu zapobiega niezamierzonemu usunięciu go z mebla. Jak wskazano powyżej, w SIWZ wskazano, że

szafki powinny posiadać wcięcie pod pasek magnetyczny. Z żadnego zapisu SIWZ nie wynikało, jakoby zamawiający żądał zaoferowania szafek zamykanych na zamek magnetyczny. Wymiary paska są podyktowane: wysokość - szerokością 45-stopniowego ścięcia frontu i grubości 20 mm, długość - wymiarem standardowej fiszki edytowanej w Wordzie, grubość - grubością blachy szafki - tak, aby pasek znajdując się w jej wycięciu, nie wystawał zbyt nad nią. Wymóg jest więc w pełni uzasadniony potrzebami potencjalnego użytkownika.

W zakresie stelaży typu C i A, Zamawiający wymagał, aby poszczególne stelaże łączone były za pomocą dodatkowego łącznika, pełniącego rolę konstrukcyjną i umiejscowione były w wewnętrznym profilu stelaża, wymóg ten w ocenie zamawiającego miał pełne uzasadnienie w właściwościach użytkowych zamawianych stelaży. Łączenie poszczególnych stelaży za pomocą dodatkowego łącznika pozwala na rezygnację z podwójnych nóg stołów, a co za tym idzie w niektórych miejscach można zastosować przejezdne szafki o szerokości 600 mm. Zamawiający sugerował, że takie rozwiązanie powinno być stosowane, ale we wskazanym zapisie nie zabraniał dublowania elementów. Większość producentów oferujących tego typu meble (w tym nie tylko meble laboratoryjne) zaślepiają otwory techniczne zaślepkami wykonanymi z polimerów.

Również wymaganie, aby dygestoria były wyposażone w „okno powieszam za pomocą przeciwciężaru, silnika elektr. i systemu linek kwasoodpornych w oplocie chemoodpornym, nawijane na bębnach z tworzywa chemoodpornego (nie dopuszcza się stosowania linek z bloczkami), było zdaniem zamawiającego właściwościami użytkowymi dygestoriów. Zastosowanie bloczków jest rozwiązaniem starego typu i częstym problemem jest zrywanie i poślizg linek lub spadanie linki z bloczka, W większości rozwiązań stosuje się przeciwciężar, a silnik elektryczny jest wymagany, aby okno mogło zostać zamknięte poprzez czujnik ruchu (jeżeli pracownik zapomni, a jest to istotne z punktu wykorzystania wydatków wentylacji). Jest to standardowe wyposażenie w dygestoriach dobrej klasy.

Zarzut niespełniania przez meble zamówione przez zamawiającego wymagań polskich norm – w tym zakresie zamawiający podniósł, że nie zgadza się z twierdzeniem biegłego, że opisy mebli w SIWZ jednoznacznie wskazują, iż opisane meble nie będą zgodne z krajowymi normami na meble laboratoryjne np. z normą PN-EN 13150, która wymaga stosowania stelaży dla mebli laboratoryjnych i wymaga np. zastosowania przestrzeni pomiędzy podłogą/posadzką a dołem szafki od 100 do 150 mm (w przypadku rozlania chemikaliów istnieje możliwość szybkiej i bezpiecznej neutralizacji) a obliuguje krajowych producentów mebli. Zamawiający zwrócił uwagę, że biegły myli się co do niespełniania przez opisane meble normy PN-EN13150. W opisie mebli nie ma sprzeczności z wyżej wskazaną normą. Norma ta dopuszcza zarówno konstrukcję stołów na stelażach z szafkami podwieszanymi,

jak i na cokołach, ale wymaga, że jeżeli konstrukcja jest z szafkami podwieszanymi to prześwit nad podłoga ma być minimum 150 mm (a nie jak podaje rzeczoznawca od 100 do 150 mm). Nie dotyczy to jednak szafek stojących na cokołach. Zamawiający nie wymagał spełnienia normy PN-EN 13150 i nie obliguje oferentów nawet z Polski do przestrzegania tej normy we wszystkich swoich produktach. Mimo to, opis mebli nie jest też sprzeczny z wyżej wskazaną normą. Z doświadczenia użytkowników wynika, że szafki podwieszane są bardziej problematyczne od szafek na cokole, zwłaszcza gdy jakiś przedmiot upadnie i znajdzie się pod szafką. Ponadto stoły z szafkami podwieszanym, mają konstrukcję typu C, która jest mniej sztywna i ma mniejszą obciążalność, zaś układ na cokołach jest klasycznym układem stosowanym od wielu dziesięcioleci w laboratoriach, zatem niemal każdy producent ma go w swojej ofercie lub wie jak go wyprodukować. Płyta laminowana może spuchnąć i z czasem tracić swoje właściwości, a ponadto jest palna, w związku z czym uwzględniono meble metalowe. Zamawiający kwestionuje prawdziwość twierdzeń biegłego, co do treści normy i fachowość biegłego.

Biegły sam zaznacza, że meble zostały dobrze wybrane na potrzeby pracowni chemicznych i nie ma w opisie przedmiotu zamówienia mebli zbędnych, ale jednocześnie wskazał przykładowe wymagania, których w jego ocenie nie da się uzasadnić potrzebami przyszłych użytkowników. Odnosząc się do tych poszczególnych zapisów, zamawiający podniósł, że

- żądanie „katalogów oferowanych mebli i dygestoriów, wraz ze zdjęciami i rysunkami technicznymi oraz wymiarami a także szczegółowe opisy techniczne i funkcje wszystkich oferowanych mebli i ich elementów nie wykluczało z postępowania wszystkich wykonawców, którzy wcześniej nie produkowali mebli zamawianych, a którzy chcieliby przystąpić do przetargu, wymóg SIWZ spełniałaby nawet wydrukowana broszura, którą wykonano w zwykłym programie do edycji (np. Word) z wklejonymi zdjęciami oraz rysunkami technicznymi elementów, które są wykorzystywane do produkcji mebli. Zamawiający w wyżej wskazanym zapisie SIWZ powołuje się również na rysunki techniczne, które z łatwością można sporządzić w oparciu o wymagania SIWZ. Zamawiający wymagał jednak przedstawienia szczegółowych opisów technicznych, których wykonanie przez wykonawcę mogło polegać jedynie na przepisaniu wymagań SIWZ. Wymaganie, zdaniem zamawiającego, było uzasadnione, z uwagi na konieczność weryfikacji, czy meble i dygestoria oferowane przez wykonawcę spełniają warunki opisane w SIWZ. Ponadto żądanie było uprawnione w oparciu o § 6 ust. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (dalej jako Rozporządzenie) Zamawiający uważa, że był wręcz zobligowany do zweryfikowania zgodności oferty z treścią SIWZ, gdyż musiał ocenić, czy nie zachodzą przesłanki

odrzućenia ofert wykonawców. Ponadto, że żądanie opisów i rysunków technicznych nie jest niespotykanym wymaganiem. Takie wymogi pojawiają się powszechnie w różnych postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego i są w pełni uzasadnione.

Co do wymagania, aby szafy i szafki były wykonane z blachy o grubości 0,75 mm, to wynikało ono z chęć zapewnienia stabilności oferowanych mebli. Biegły wskazał, że „wystarczyło narzucić np. łączny ciężar mebla”. Zamawiający podniósł natomiast, że waga mebla nie jest istotnym parametrem z punktu widzenia jego użytkownika, bardziej istotnym jest stabilność oraz odporność na korozję. Taka blacha jest często stosowana przez producentów mebli (np. P.-P., P.-T., Z., D. H., F. V., P., I., M., I. L., S., M.). Blacha ocynkowana o grubości 0,75 mm i dwustronnie ocynkowana galwanicznie jest powszechnie dostępną blachą stosowaną w przemyśle – dostarcza ją wielu dostawców blachy.

W zakresie wymagania, aby drzwiczki oferowanych szafek wykonane były z jednego arkusza blachy oraz aby zawiasy zostały wykonane z odlewów ciśnieniowych stopów cynku, to zdaniem zamawiającego rozwiązanie umożliwia zmniejszenie połączeń blach, a co za tym idzie za mniejszą ilością miejsc, gdzie ewentualnie może powstać korozja. Podobnie w przypadku odlewów - zawiasy wykonane z odlewów mają znacznie większą sztywność niż zawiasy wykonane z blachy, zatem drzwiczki w trakcie eksploatacji nie opuszczą się. Zawiasy z odlewów są dostępne w sklepach z akcesoriami meblowymi, zatem każdy producent może je zastosować. Ponadto, że zamawiającemu nie były znane inne rozwiązania o takiej samej funkcjonalności.

Odnosnie wymagania, aby szafki miały „posiadać wcięcie (...) pod pasek magnetyczny...”, to zamawiający ponownie podkreślił, że nie wymagał, aby szafki były zamykane na zamek magnetyczny. Co do wymogu konstrukcji stelaży, które powinny być wykonane z kształtownika zamkniętego o wym. 60 x 25 x 3 mm to zamawiający podniósł, że wymiary kształtowników są ogólnodostępnymi wymiarami profili. Wymiary kształtowników stelaży wynikają z typoszeregu wymaganych szafek: jeżeli stół ma mieć głębokość 60 cm, a szafka ma 50 cm głębokości ma się zmieścić przed nogą i być cofnięta o 4cm od krawędzi blatu, to grubość profilu nie może być większa niż 60 mm. A ponadto, z uwagi na fakt, że sztywność konstrukcji zależy od długości połączenia spawanych profili, a spawa się po dłuższym boku profilu (lub po jego przekątnej) - profil ten powinien mieć możliwie największy wymiar, stąd decyzja o 60 mm. Drugi wymiar profilu powinien być możliwie mały, aby nie zwiększać masy stelaża, ale też nie za wąski, aby stelaż wyglądał estetycznie, a ponieważ profil 60 x 25 x 3 mm, jest profilem standardowo dostępnym na rynku stali, zamawiający wybrał ten właśnie profil, jako gwarantujący odpowiednia sztywność mebla, pozwalając aby wszystkie wymiary „zgrały się”, nie podwyższając jednocześnie masy mebla i nie utrudniając producentom dostępu do surowca (powszechnie stosowany profil). Tak więc decyzja o przekroju profilu

była przemyślana, a propozycja biegłego (61 x 26 x 3mm) jest niezrozumiała, gdyż na rynku nie występują takie profile.

Żądanie przedłożenia przez wykonawców certyfikatów na uwalnianie metali ciężkich z blatów jest uzasadnione dbałością o prawidłowość pomiarów. Na rynku polskim występują producenci oraz dystrybutorzy blatów ceramicznych spełniających wymagania zamawiającego. Ponadto wymaganie certyfikatu lub protokołu z badań na uwalnianie ołowiu i kadmu z ceramiki nie jest niczym nadzwyczajnym. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministerstwa Zdrowia z dnia 15 stycznia 2008 roku w sprawie wykazu substancji, których stosowanie jest dozwolone w procesie wytwarzania lub przetwarzania materiałów i wyrobów z innych tworzyw niż tworzywa sztuczne przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz. U. z dnia 31 stycznia 2008 r.) badania na uwalnianie metali ciężki wymagane są także między innymi dla naczyń ceramicznych.

W zakresie wymagania, aby przystawki i nadstawki były zbudowane „z dwóch kolumn o przekroju zbliżonym do trójkąta o wymiarach 150x50x185 mm, to wybór kolumnowego systemu przystawek wynika z łatwości dostępu dwustronnego do wylewek i zlewików (nie trzeba ich wtedy dublować po dwóch stronach stołu wyspowego, co redukuje koszty), powala na kontakt pomiędzy osobami pracującymi na przeciwległych blatach - co jest niezbędne podczas zajęć dydaktycznych i pracy zespołów badawczych. Wymiar głębokości kolumn przystawek wynika z zastosowania się do zaleceń normy dotyczącej stołów laboratoryjnych (wielokrotność wymiaru 30 cm, od 0,5) oraz ze standardowych wymiarów stołów i blatów laboratoryjnych oferowanych przez wszystkich producentów: blaty mają 60, 75 lub 90 cm, a stoły mają 60, 75, 90 cm lub 105 cm, zatem stosując blat 60 cm i przystawkę 15 cm, uzyskujemy standard 75 cm. Wybór formy trójkątnej został podyktowany dużą ilością miejsca na media na przeciwprostokątnej oraz tym, że kilku polskich producentów oferuje ten kształt (P. T., Z., P., D. H., I. D., T., M., itp.), a inni są to w stanie wykonać - forma ta jest więc łatwodostępna. Wymiar 185 cm, to przeciwprostokątna trójkąta prostokątnego równoramiennego o ramieniu 15 cm, pomniejszona tak, aby nie było ostrych krawędzi (aby było łatwiej je wyprodukować).

Wymóg dotyczący dygestorium, aby komora robocza dygestorium była wyposażona w „pojedynczą ścianę tylną a odciągi jedynie w części sufitowej”, to rozwiązanie zapewnia maksymalne bezpieczeństwo użytkowników dygestoriów (w tym studentów). Gdyby wprowadzić rozwiązanie zasugerowane przez biegłego, o podwójnej tylnej ścianie dygestorium, to nastąpiłoby zmniejszenie bezpieczeństwa podczas pracy dygestoriami. Podwójna ścianka stosowana do dodatkowego odciągu oparów cięższych powoduje, że mamy przestrzeń trudno dostępną, gdzie może zalegać kurz, albo mogą skraplać się różne reagenty (powietrze wyciągane z komory roboczej przyspiesza w podwójnej ścianie tylnej,

co powoduje kondensację), które następnie mogą reagować ze ściankami dygestorium, albo w późniejszym czasie z innymi stosowanymi w innych eksperymentach. Brak podwójnej ściany wentylacyjnej powoduje, że łatwo jest utrzymać czystość pod dygestorium oraz zwiększa się powierzchnia robocza wewnątrz dygestorium. Zamawiający dysponuje dygestoriami z podwójną tylną ścianą, które właśnie w tym miejscu najszybciej skorodowały.

Zamawiający podniósł, że z doświadczenia użytkowników zamawianych dygestoriów wynika, że w dygestoriach z podwójną tylną ścianą (proponowanych przez biegłego jako lepsze rozwiązanie) kurz opadał na blat albo podczas wykonywanych eksperymentów występowało rozszczelnienie aparatury i toksyczny reagent skroplił się za podwójną ścianką i wyciekł na blat. Usunąć i zneutralizować reagent można było tylko na blacie, niestety za ścianką nie udawało się. Kiedy można było zdemontować ściankę, aby umyć przestrzeń między ściankami okazało się, że metalowe pręty podtrzymujące podwójną ściankę skorodowały. W dobrze skonstruowanym dygestorium, dzięki zastosowaniu odpowiednich spojlerów nie ma problemu z oparami cięższymi od powietrza, o czym biegły powinien mieć wiedzę.

Co do wymagania, aby szafka na kwasy i zasady w całości była wykonana z polipropylenu, to materiał ten jest najlepszym i najbardziej trwałym materiałem nadającym się do wykonania szafki na kwasy i zasady. Stal nierdzewna zupełnie nie nadaje się do produkcji takich szafek. Polietylen byłby dobry, gdyby płyty wykonane z niego posiadały odpowiednią sztywność, z kolei laminaty mają inne wady, które spowodowały, że zrezygnowano z mebli wykonanych z tego materiału.

W zakresie wymogu otwierania dygestoriów przyciskiem nożnym, to zamawiający podniósł, że przycisk nożny jest wyjątkowo wygodnym rozwiązaniem i najczęściej wskazywanym przez użytkowników dygestoriów jako największy plus nowych dygestoriów (poza umiejscowieniem wylewek tuż przy oknie). Ponadto wszystkie firmy oferujące dygestoria mają w swojej ofercie dygestoria z automatyką (napędem) okna i przyciskiem nożnym (najczęściej stosują wtedy układ FC 500, który oferuje jeden z producentów elektroniki dedykowanej do dygestoriów). W większości przypadków dygestoria są w ciągu i nie ma obok nich stolic, na którym można postawić przenoszone chemikalia albo aparaturę. Dobra praktyka laboratoryjna wymaga przenoszenia większych (np. 1 l) butelek z chemikaliami trzymając jedną ręką za szyjkę, a drugą podtrzymując od spodu. Trzymanie butelek z chemikaliami tylko za szyjkę albo obejmując butelkę jedną ręką w połowie jej wysokości, jest niebezpieczne i stanowi naruszenie przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zamawiający podkreślił, że wiele wymagań, do których odniesiono się w wynikach kontroli, ma uzasadnienie w specyfice miejsca, w którym miał być zamontowany przedmiot zamówienia. Zamawiającemu zależało ponadto na jakości oferowanych mebli i pewności, że

będą posiadały odpowiednią wytrzymałość. Przewidywany okres eksploatacji mebli będących przedmiotem zamówienia to 40 lat. Uniwersytet w Białymstoku nie byłby i z pewnością nie będzie w stanie sfinansować z własnych środków zakupu mebli laboratoryjnych jakościowo spełniających wysokie wymagania, jakie są stawiane w laboratoriach chemii organicznej. Nie można, zdaniem zamawiającego, wymagać od niego, aby dopuszczał zaoferowanie przez wykonawców przedmiotu zamówienia mniej trwałego tylko dlatego, że mniej trwały przedmiot zamówienia oferuje większy krąg wykonawców.

Meble metalowe są około 20% droższym rozwiązaniem od mebli z płyty, ale jakościowo znacznie lepszym. Porównanie i ocena wynika z badania rynku przed przygotowaniem opisu do przetargu. Opisane rozwiązania nie są żadnymi unikatowymi -powszechnie, do budowy mebli np. warsztatowych czy socjalnych i medycznych lub laboratoryjnych używa się blachy stalowej ocynkowanej o grubości 0,75mm. Każdy zakład produkujący meble z metalu jest w stanie wykonać szafki w technologii, jaka była wymaga w SIWZ, jednak większość firm oferuje tylko swoje standardy i nie opłaca się im wykonywać mebli na zamówienie klienta. Nie zmienia to jednak, w ocenie zamawiającego, faktu, że większość wykonawców jest zdolna do wykonania mebli, zgodnie z wymaganiami zamawiającego.

Szczegółowe opisy wymagań stawianych wykonawcom, mają swoje uzasadnienie, co często było podkreślane i tłumaczone przy odpowiedziach na pytaniach wykonawców do treści SIWZ. Opis przedmiotu zamówienia był poprzedzony dokładną analizą rynku, badaniami odporności chemicznej blatów i różnych powłok lakierniczych, wizytami w laboratoriach posiadających różne systemy meblowe, analizą standardów na rynku dostawców surowców do produkcji mebli, oraz szczegółowa analizą potrzeb użytkowników. Na tej podstawie dopiero powstał opis przedmiotu zamówienia. Ponadto podczas badania rynku stwierdzono, że na polskim rynku jest kilkudziesięciu producentów mebli laboratoryjny oraz kilkudziesięciu dystrybutorów mebli laboratoryjnych. Co najmniej kilka przedsiębiorstw ma w swoim standardowym programie produkcyjnym meble ze stali ocynkowanej o podanej w SIWZ grubości blachy, kształtach przystawek, konstrukcji szafek i dygestoriów, a dygestoria z automatyką okna oferują praktycznie wszyscy producenci.

Wszelkie wymagane przez zamawiającego dokumenty miały oparcie w szczególnych potrzebach zamawiającego - w specyfice miejsca, w którym miały być zamontowane zamawiane meble (również w wadach konstrukcyjnych budynku), trwającej budowie miejsca, w którym miały być montowane meble, czy też konieczności zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników i odpowiednich warunków dydaktycznych.

Wymagane certyfikaty potencjalni wykonawcy mogli uzyskać przed złożeniem oferty. Na

przykład: certyfikat na korozję wykonuje się w ciągu 5 dni, kosztuje 1,5-3 tysiące złotych i są do niego wymagane fragmenty blachy 10 x 10 cm, certyfikaty na ceramikę dostarcza producent ceramiki, którą stosuje się do produkcji mebli, certyfikaty na systemy zarządzania jakością środowiskiem czy BHP są natomiast powszechnie stosowane.

W dniu 17 września 2015r. Prezes Urzędu po analizie wniesionych zastrzeżeń podtrzymał stanowisko wyrażone w informacji o wyniku kontroli doraźnej następczej.

Prezes Urzędu wskazał, że ustawodawca w art. 7 ust. 1 ustawy nałożył na zamawiającego obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców. Również art. 29 ust. 2 ustawy stanowi, że opis przedmiotu zamówienia nie może naruszać uczciwej konkurencji. Powyższe zasady, mające podstawowe znaczenie przy udzielaniu zamówień publicznych na gruncie ustawy, wywodzą się wprost z zapisów Dyrektywy 2004/18/WE, która już w preambule wskazuje na ich bezpośredni związek z zasadami i celami Unii Europejskiej wyrażonymi w Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Tak więc, naruszenie przepisów określonych w art. 7 ust. 1 i art. 29 ust. 2 ustawy jest nie tylko naruszeniem ustawy Prawo zamówień publicznych, ale także naruszeniem godzącym w podstawowe zasady udzielania zamówień publicznych wyrażone w prawie europejskim. Jest to szczególnie istotne w przypadku niniejszego zamówienia, którego wartość przekracza tzw. progi unijne i które jest współfinansowane ze środków unijnych.

Obowiązkiem zamawiającego jest dokonanie opisu przedmiotu zamówienia oraz określenie jego zakresu. Swoboda zamawiającego przy dokonywaniu opisu przedmiotu zamówienia doznaje jednak ograniczeń ustawowych, a przede wszystkim nie może godzić w cele przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych implementujących normy prawa unijnego. W świetle przywołanej już preambuły do Dyrektywy 2004/18/WE celem europejskich zamówień publicznych jest zapewnienie niedyskryminującego dostępu wykonawców do tych zamówień. Stąd też czynności zamawiającego polegające na ukształtowaniu wymagań w oparciu o opis określonego produktu dyskryminują w sposób nieuzasadniony innych wykonawców godząc w zasadę równego traktowania i uczciwej konkurencji wyrażoną w art. 7 ust. 1 ustawy oraz ponownie przywołaną w treści art. 29 ust. 2 ustawy. Kontrolujący przypomniał, że naruszeniem art. 29 ust. 2 ustawy jest już takie opisanie przedmiotu zamówienia, które mogło utrudnić uczciwą konkurencję, niekoniecznie zaś ją realnie utrudniło.

Do naruszenia konkurencji może dojść w sytuacji, gdy sposób zestawienia poszczególnych parametrów, lub wskazanie określonych symboli danego urządzenia odnosi się do specyfikacji sprzętu danego producenta. Zamawiający naruszył zatem zakaz określony w art.

29 ust. 2 ustawy, gdy w opisie przedmiotu zamówienia zawarł wymagania co do parametrów mebli, które nie były uzasadnione potrzebami zamawiającego, a jednocześnie utrudniały złożenie oferty z produktami innych producentów niż K. Zamawiający opisał przedmiot zamówienia w sposób, który zróżnicował wykonawców na podmioty, które dysponują meblami wyprodukowanymi przez K. oraz tych, którzy nie dysponują produktami ww. producenta.

Mając na uwadze charakter zastrzeżeń zamawiającego, odnoszących się do zagadnień wymagających wiedzy specjalistycznej, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wystąpił do biegłego sporządzającego opinię na potrzeby przedmiotowej kontroli z prośbą o odniesienie się do stanowiska zamawiającego. Prezes Urzędu szczegółowo przytoczył treść uzupełniającej opinii biegłego wydanej w dniu 10 września 2015r.

Ponadto Prezes Urzędu przypomniał, że naruszeniem zasady uczciwej konkurencji jest także określenie na tyle rygorystycznych wymagań co do parametrów technicznych, które nie są uzasadnione obiektywnymi potrzebami zamawiającego i które uniemożliwiają udział niektórym wykonawcom w postępowaniu, ograniczając w ten sposób krąg podmiotów, które mogą się ubiegać o zamówienie.

Zamawiający wymagał m.in.:

- certyfikatu dla standardu SCC, mimo iż jednocześnie wymaga się certyfikatu OHSAS - oba traktują kwestie związane z BHP. Zamawiający uzasadniał to tym, iż musiał uwzględnić możliwość montażu mebli na obiekcie jeszcze nieoddanym do użytku a praca w takich warunkach wiąże się natomiast z dodatkowymi zagrożeniami. Natomiast z opinii biegłego, oraz potwierdzających opinię wyjaśnień wykonawców wynika, iż Certyfikat SCC nie obowiązuje na terenie RP. Certyfikacja SCC skierowana jest do wszystkich firm eksportujących swoje usługi budowlane, remontowe i inne na rynek Unii Europejskiej, a zwłaszcza do takich krajów, jak: Niemcy, Holandia, Anglia i Belgia, przy czym należy wskazać, iż wymaga się go tylko na tych budowach o zwiększonym niebezpieczeństwie pracy. Instalacja mebli nie odbywa się podczas budowania budynku. Instalację przeprowadzono już po wybudowaniu budynku. Pomimo tego, że obiekt nie został jeszcze oddany do użytku, instalacja mebli nie zagrażała życiu osób. Dlatego też wymóg takiego certyfikatu nie był, w ocenie Prezesa Urzędu, uzasadniony potrzebami zamawiającego;

- przedstawienia zaświadczenia z przepływu powietrza według normy DIN 12924 cz. 1 oraz dodatkowego przycisku otwierania okna nogą, Zamawiający uzasadniał założeniami konstrukcyjnymi budynku (wcześniejsze błędy w projekcie) odnośnie jednoczesności wentylacji oraz bezpieczeństwem pracy w laboratorium, które niesie ze sobą wiele zagrożeń.

Jednakże z opinii biegłego wynika, iż norma ta jest normą niemiecką i obowiązuje

w Niemczech. W Polsce obowiązuje norma EN 14175. Również biegły w dodatkowej opinii nie widzi związku wymogu (konieczności) otwierania dygestoriów nogą (poprzez przycisk) z założeniami konstrukcyjnymi budynku w zakresie wentylacji. Otwierania okna dygestorium nogą nie podnosi bezpieczeństwa pracy, natomiast wyłącznie wygoda nie stanowi uzasadnienia ww. wymogu, tym bardziej, że norma DIN 12924 nie obowiązuje w Polsce.

Prezes Urzędu ocenił także dalsze wymagania zamawiającego, jako naruszające zakaz utrudniania uczciwej konkurencji i nie znajdujące uzasadnienia obiektywnymi potrzebami zamawiającego:

- dygestorium z podwójnymi ścianami bocznymi - Zamawiający uzasadniał ten wymóg możliwością budowy dygestorium wolnostojącego bez użycia dodatkowych wzmocnień. Biegły wskazuje jednak, że w Europie jedynie firma K. produkuje dygestoria o takiej konstrukcji (z podwójną ścianką boczną), dodatkowo z pojedynczą ścianą tylną. Nie wpływa to w istotny sposób na użyteczność czy funkcjonalność dygestoriów. Stosowanie podwójnych ścianek bocznych nie jest standardem w dygestoriach metalowych wbrew opinii Zamawiającego.

- komora robocza samonośna ze zintegrowanym kolektorem - zamawiający uzasadniał, iż brak podwójnej ściany wentylacyjnej powoduje, że łatwo jest utrzymać czystość pod dygestorium. Jednakże jak wskazuje biegły, zanieczyszczenia które tam się gromadzą, nie są widoczne i nie przeszkadzają w normalnej pracy dygestorium. W Europie tylko zwycięzca przetargu produkuje dygestoria ze ścianką pojedynczą;

- szafki podwieszane do stelaży i stojące samodzielnie - zamawiający uzasadniając swoje potrzeby wskazuje m.in., że wymaganie w zakresie posiadania przez szafki czworobocznych cokołów, pozwala na postawienie na blacie większych obciążeń oraz bardziej stabilnych stołów nieprzenoszących wibracji. Biegły natomiast wskazuje, iż poszczególne parametry dot. ww. szafki wskazują na jednego producenta, kąt pochylenia krawędzi drzwi jest typowy jedynie dla rozwiązania firmy K., podobnie odległość 4 cm cofnięcia pod blatem. Szerokość paska magnetycznego wynika z przyjętej w K. grubości drzwiczek i kąta pochylenia krawędzi;

- wymóg użycia stelaży o konkretnych rozmiarach (60x25x3) wskazuje na rozwiązanie stosowane w K. Biegły podaje, że istnieją także na rynku stelaże o wymiarach:

50 x 30 x 3 lub 60 x 30 x 3, co nie kłóci się z ich właściwą funkcjonalnością.

Powyższe stanowi tylko przykłady poszczególnych parametrów wskazujących na jednego producenta - firmę K, gdzie dodatkowo - jak podnosi biegły co do poszczególnych punktów - tak szczegółowo wskazane parametry nie znajdowały swojego uzasadnienia w obiektywnych potrzebach zamawiającego. Powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu, wskazuje

na naruszenie przez zamawiającego obowiązku opisanego przedmiotu zamówienia w sposób, który nie utrudnia uczciwej konkurencji.

Ponadto wskazanie, iż firma D. H. mogłaby przystąpić do niniejszego postępowania, nie stanowi, zdaniem kontrolującego, samo przez się, że zamawiający zapewnił zachowanie uczciwej konkurencji. Prezes Urzędu zauważył, iż ww. firma oświadczyła jedynie o możliwości uzyskania konkretnych certyfikatów, natomiast dostosowanie produkowanych przez nią mebli do parametrów opisanych w SIWZ, było prawdopodobnie niekorzystne z ekonomicznego punktu widzenia. Idąc tokiem rozumowania zamawiającego można byłoby stwierdzić, iż konkurencja jest dopuszczona, gdyż każdy wykonawca mógł przecież nawiązać współpracę z firmą K. i dzięki temu złożyć ofertę. Rozumowanie takie przeczy obowiązkowi zapewnienia niedyskryminacyjnego dostępu do zamówienia, gdyż dopuszcza wyłączenie konkurencji na poziomie producentów danego sprzętu. Niezależnie od powyższego należy pamiętać, że do ograniczenia konkurencji może dojść także wtedy, gdy zamawiający przez opis SIWZ dopuści do postępowania tylko wąski krąg kilku wykonawców, mimo że jego uzasadnione potrzeby byłoby w stanie spełnić także wykonawcy spoza tego kręgu.

W konsekwencji, mając na uwadze treść przepisów ustawy, opinie biegłego i okoliczności sprawy, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych podtrzymał zawarte w Informacji o wyniku kontroli doraźnej następczej stanowisko, iż zamawiający dopuścił się naruszenia art. 29 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp, gdyż zapisy SIWZ sformułowane zostały w sposób godzący w zasadę uczciwej konkurencji, bowiem wskazywały na konkretnego producenta mebli laboratoryjnych.

Izba wyraża poniższą opinię zważając, co następuje:

Izba nie uwzględnia zastrzeżeń Uniwersytet w Białymstoku z siedzibą w Białymstoku, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 14 zgłoszonych dnia 2 września 2015r. do stwierdzonych naruszeń przepisów art. 29 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy, wymienionych w Informacji o wyniku kontroli doraźnej z dnia 25 sierpnia 2015r., znak: UZP/DKUE/KD/16/2015.

Należy wskazać, że kontrola Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych jest kontrolą pod względem legalności, gdyż zgodnie z art. 161 st. 2 ustawy celem kontroli jest sprawdzenie zgodności postępowania o udzielenie zamówienia z przepisami ustawy. Kryterium legalności w przypadku kontroli doraźnych zostało w art. 165 ust. 1 ustawy ograniczone do badania przez Prezesa Urzędu czy w postępowaniu o udzielenie zamówienia doszło do naruszenia przepisów ustawy, które mogło mieć wpływ na jego wynik. Kontrola pod względem legalności wymaga określenia wzorca właściwego postępowania wynikającego z przepisów ustawy

oraz prawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy. Zgodnie z art. 163 ust. 3 ustawy stan faktyczny sprawy organ kontrolny ustala na podstawie całokształtu materiału zebranego w toku postępowania wyjaśniającego oraz kontroli, w szczególności dokumentów związanych z postępowaniem, wyjaśnień kierownika i pracowników zamawiającego, opinii biegłych oraz wyjaśnień innych podmiotów.

Prezes Urzędu dokonując ustalenia wzorca prawidłowego postępowania zamawiającego stwierdził, że zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że zamawiający mógł dopuścić się naruszenia norm art. 7 ust. 1 i art. 29 ust. 2 ustawy.

Przepis art. 7 ust. 1 ustawy stanowi, że zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców.

Natomiast norma art. 29 ust. 2 ustawy zawiera zakaz opisu przedmiotu zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję. W świetle jednolitego stanowiska orzecznictwa i doktryny bezwzględny zakaz opisu przedmiotu zamówienia, w sposób mogący utrudniać uczciwą konkurencję doznaje ograniczenia przez usprawiedliwione obiektywne potrzeby zamawiającego.

Zamawiający w zastrzeżeniach nie kwestionuje wzorców wynikających z wyżej podanych norm ustawy Prawo zamówień publicznych, nie zgadza się jednak z ustalonym przez Prezesa Urzędu stanem faktycznym w dwóch aspektach tj. twierdzi, że:

1. dokonany przez niego opis przedmiotu zamówienia nie ogranicza uczciwej konkurencji, gdyż istnieją co najmniej dwa podmioty które mogły wykonać zamówienie opisane przez zamawiającego tj. firma K. i jej dystrybutorzy oraz D. H., a nadto według zamawiającego z przeprowadzonego przez niego rozeznania rynku dokonanego przed wszczęciem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wynika, że na polskim rynku jest kilkudziesięciu producentów mebli laboratoryjny oraz kilkudziesięciu dystrybutorów mebli laboratoryjnych. Co najmniej kilka przedsiębiorstw ma w swoim standardowym programie produkcyjnym meble ze stali ocynkowanej o podanej w SIWZ grubości blachy, kształtach przystawek, konstrukcji szafek i dygestoriów, a dygestoria z automatyką okna oferują praktycznie wszyscy producenci,
2. wymagania sformułowane przez zamawiającego tak w zakresie żądanych dokumentów jak i rozwiązań technologii wykonania przedmiotu zamówienia znajdują odzwierciedlenie w obiektywnych potrzebach zamawiającego.

Przedmiotem zatem badania przez Izbę w niniejszej opinii jest to, czy ustalony przez Prezesa Urzędu stan faktyczny znajduje oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Izba wyraża opinię, że Prezes Urzędu prawidłowo, wszechstronnie i wyczerpująco rozważył zgromadzony przez siebie materiał dowodowy i w konsekwencji ustalony przez niego stan faktyczny odpowiada rzeczywistości.

W zakresie pierwszego z twierdzeń zamawiającego tj. o nie naruszeniu przez niego zakazu ograniczania uczciwej konkurencji Izba uznała, że w zgromadzonym w toku kontroli materiale dowodowym brak jest dowodów potwierdzających tezę zamawiającego.

Zamawiający tak w wyjaśnieniach składanych w toku kontroli, jak i w zastrzeżeniach wielokrotnie wskazuje na przeprowadzone przez siebie rozeznanie rynku i dostępność przedmiotu zamówienia na rynku polskim, jednak w materiale dowodowym brak jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie takiego rozeznania i potwierdzającego twierdzenia zamawiającego. Przeciwnie ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że już w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego potencjalni wykonawcy sygnalizowali zamawiającemu, że opis przedmiotu zamówienia wskazuje na jednego producenta – potwierdzają to wystąpienia wykonawców w trybie art. 181 ust. 1 ustawy, jak i zgłaszane zapytania bezpośrednio wskazujące producenta lub proszące zamawiającego o dopuszczenie rozwiązań równoważnych. Z opinii eksperta zatrudnionego przez podmiot wnioskujący o wszczęcie kontroli wynika, że zbadane przez niego firmy nie są w stanie zrealizować przedmiotowego zamówienia, a w przeciągu kilku ostatnich lat zamówienia na meble laboratoryjne u różnych zamawiających praktycznie zmonopolizowała firma K. i jej dystrybutorzy. Sam zamawiający kwestionując ustalenia eksperta wskazał w wyjaśnieniach 5 firm, które w jego ocenie są w stanie przedmiotowe zamówienie zrealizować tj. D. H., M., T., W., H. Prezes Urzędu wziął pod uwagę te wyjaśnienia zamawiającego i rozszerzył zakres materiału dowodowego o informacje uzyskane od części tych podmiotów, jak również ustalonych przez siebie samodzielnie innych producentów mebli laboratoryjnych. Przy czym firmy M., T. i W. zaprzeczyły możliwości wykonania przedmiotu zamówienia. Izba zwróciła uwagę na to, że z jednej strony zamawiający zarzuca nierzetelność opinii zgromadzonych w toku kontroli wskazując na ankietowanie firm nie produkujących mebli metalowych, z drugiej w wyjaśnieniach sam podał, jako spełniającą jego wymagania, firmę Witko, która nie produkuje mebli metalowych. Co do firmy D. H., to powołany przez Prezesa Urzędu biegły wskazał, że firma ta potencjalnie byłaby w stanie przedmiotowe zamówienie wykonać, ale na datę prowadzonego rozeznania nie spełniała kompletu wymagań zamawiającego, choć możliwość zaspokojenia wymagań zamawiającego była prawdopodobna. Powołany biegły zbadał łącznie 9 firm w tym firmę K. i D. H., przy czym pozostałe 7 firm nie spełniało wymagań zamawiającego. W ocenie Izby taki materiał dowodowy w żaden sposób nie pozwalał na ustalenie, że opis przedmiotu zamówienia dokonany przez zamawiającego jest w stanie

wykonać więcej niż dwóch wykonawców. Natomiast należało uznać, że prawidłowe jest ustalenie stanu faktycznego przez Prezesa Urzędu stwierdzającego, że opis przedmiotu zamówienia został opisany w sposób mogący utrudnić uczciwą konkurencję, gdyż w sytuacji, gdy istnieje wielu producentów oferujących meble laboratoryjne metalowe (wykazujących zainteresowanie procedurą przetargową, opowiadających na zapytania i ankiety eksperta i biegłego, czy wreszcie na wezwania kontrolującego), a wymagania zamawiającego może spełnić jedynie dwóch.

W ocenie Izby zgłoszone zastrzeżenia nie wykazały zasadności tezy zamawiającego. Przede wszystkim zamawiający na jej potwierdzenie nie przeprowadził jakichkolwiek dowodów, choćby z przeprowadzonego rozeznania rynku, nie wykazał także na podstawie czego uważa, że podmioty realizujące meble laboratoryjne o innych rozwiązaniach konstrukcyjnych czy wymiarach są w stanie dostosować swoją produkcję do potrzeb zamawiającego, w szczególności w terminie przewidzianym przez zamawiającego w siwz.

Izba zwraca uwagę, że zamawiający nie wykazał nawet, że wskazani przez niego w zastrzeżeniach producenci blach powszechnie oferują blachy o parametrach oczekiwanych przez zamawiającego. Izba nie podziela także poglądu zamawiającego, że powszechna dostępność materiałów czy surowców do produkcji danego mebla (blach, uchwytów, blatów) świadczy o braku ograniczenia konkurencji. Idąc tym tokiem rozumowania można byłoby uznać, że każdy może z łatwością wyprodukować np. samochód, skoro podzespoły do niego są powszechnie dostępne na motoryzacyjnych stronach internetowych, sklepach, czy „szrotach”. W ocenie Izby w tym zakresie nie było podstaw do uwzględnienia zastrzeżeń.

Odnosząc się do drugiego z twierdzeń zamawiającego, że wymagania sformułowane przez niego tak w zakresie żądanych dokumentów, jak i rozwiązań technologii wykonania przedmiotu zamówienia znajdują odzwierciedlenie w obiektywnych potrzebach zamawiającego, to również ta teza nie znajduje oparcia w materiale dowodowym, a wynika jedynie z twierdzeń zamawiającego.

W ocenie Izby Prezes Urzędu przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe dopuszczając dowód z opinii biegłego oraz dowody z pisemnych uzupełniających opinii biegłego (trzykrotnie), analizując dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, oraz występując o wyjaśnienia do producentów mebli laboratoryjnych i zamawiający takie meble użytkujących. W ocenie Izby ze zgromadzonego materiału dowodowego, w zakresie usprawiedliwionych obiektywnych potrzeb zamawiającego, należało przede wszystkim zbadać prawidłowość oceny przez Prezesa Urzędu dowodu z opinii biegłego. Zamawiający kwestionował rzetelność i wiarygodność biegłego, ale nie

wykazał w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, że biegły sporządził opinie nie odpowiadające bieżącej wiedzy z zakresu przedmiotu opinii.

Co do wymaganych certyfikatów i zaświadczeń, to zamawiający nie wykazał, że z normy EN 14175 wynika wymóg stosowania przepływu powietrza na poziomie 0,5 m/s, nie wykazał także, że norma DIN 12924 pozwala na przyjęcie innych poziomów przepływów przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa. W tym zakresie zatem skutecznie nie podważył twierdzeń opinii biegłego. Nadto Izba zwraca uwagę zamawiającego na treść art. 30 ust. 1 – 3 ustawy. Zamawiający z mocy ustawy nie ma dowolności w doborze norm za pomocą, których opisuje przedmiot zamówienia, a w konsekwencji w ocenie Izby nie może domagać się składania dokumentów, tj. zaświadczenia niezależnego podmiotu uprawnionego do kontroli jakości potwierdzającego, że dostarczane produkty odpowiadają określonym normom lub specyfikacjom technicznym; czy zaświadczenia niezależnego podmiotu zajmującego się poświadczaniem zgodności działań wykonawcy z normami jakościowymi, jeżeli zamawiający odwołują się do systemów zapewniania jakości opartych na odpowiednich normach europejskich, gdyż przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (poz. 231) nie może pozostawać w sprzeczności z normą rangi ustawowej.

Przepis art. 30 ust. 1 ustawy stanowi, że zamawiający opisuje przedmiot zamówienia za pomocą cech technicznych i jakościowych, z zachowaniem Polskich Norm przenoszących normy europejskie lub norm innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego przenoszących te normy. Zatem podstawą opisu przedmiotu zamówienia nie może być norma lokalna danego państwa członkowskiego nie przenosząca normy europejskiej, a w konsekwencji domaganie się zaświadczeń na zgodność z taką normą stanowi nieprawidłowy opis przedmiotu zamówienia, niezależnie od intencji jakie przyświecały zamawiającemu przy konstruowaniu wymagania. Należy nadto wskazać, że nawet w przypadku, kiedy normy możliwe do zastosowania nie przenoszą norm europejskich, to, również w takim przypadku zamawiający nie ma dowolności i powinien kierować się treścią art. 30 ust. 2 ustawy, który tworzy hierarchię systemów normalizacyjnych na potrzeby ustawy. Zgodnie z tym przepisem w przypadku braku Polskich Norm przenoszących normy europejskie lub norm innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego przenoszących te normy uwzględnia się w kolejności:

- 1) europejskie aprobaty techniczne;
- 2) wspólne specyfikacje techniczne;
- 3) normy międzynarodowe;

4) inne techniczne systemy odniesienia ustanowione przez europejskie organy normalizacyjne. Nadto w ust. 3 ustawodawca przewidział, że w przypadku, gdy nie można opisać przedmiotu zgodnie z art. 30 ust. 1 i 2 ustawy, to również zamawiający nie ma dowolności stosowania systemów odniesienia i uwzględniać ma w kolejności:

- 1) Polskie Normy;
- 2) polskie aprobaty techniczne;
- 3) polskie specyfikacje techniczne.

Nadto obowiązkiem zamawiającego jest w takim przypadku wskazać, że dopuszcza rozwiązania równoważne opisywanym, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, gdyż zamawiający wyraźnie żądał dokumentu na zgodność z normą niemiecką nie przenoszącą norm europejskich, co było sprzeczne z wymogami ustawy i rozporządzenia w sprawie rodzajów dokumentów.

W zakresie wymagania certyfikatu SCC, to również zamawiający nie wykazał, że prace instalacyjne mebli będą się wiązać z prowadzeniem prac budowlanych i nie podważył skutecznie opinii biegłego. Izba zwraca uwagę na treść art. 25 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym zamawiający może żądać od wykonawców wyłącznie oświadczeń lub dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania. Przepis ten wbrew stanowisku zamawiającego nie zezwala na żądanie każdego dokumentu, który mieści się w katalogu wynikającym z rozporządzenia w sprawie rodzajów dokumentów, ale zawęża stosowanie tego rozporządzenia tylko do dokumentów niezbędnych do prowadzenia postępowania, tym samym zamawiający żądając dokumentów powinien móc wykazać ich niezbędność dla postępowania, natomiast w niniejszej sprawie zamawiający nie wykazał, że instalacja i rozmieszczenie mebli laboratoryjnych w budynku wybudowanym, ale nie oddanym do użytku wymaga szczególnych umiejętności z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zamawiający nie wykazał, że wymiary stołów laboratoryjnych wynikają z norm EN 13150 i EN 14727, biegły tej okoliczności zaprzeczył wskazując, że normy te definiują pojęcie stołu laboratoryjnego i podają zalecenia konstrukcyjne stołów. Tym samym Izba dysponując jedynie dowodem z opinii biegłego, nie znalazła wady w ustaleniu stanu faktycznego przez Prezesa Urzędu. Argumentacja zamawiającego dotycząca grubości powłoki antykorozyjnej, rodzaju i sposobu jej naniesienia, temperatury wygrzewania nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Z materiału dowodowego nie wynika, że zamawiający prowadził analizę swoich wymagań przed wszczęciem postępowania i ustalił na podstawie dostępnej wiedzy, własnych doświadczeń, czy przeprowadzonych badań, że tylko tak opisane parametry zapewniają lepszą jakość i wyższą trwałość. Zgromadzony materiał dowodowy tj. opinie biegłego przeczą tej okoliczności.

Również w zakresie konstrukcji dygestorium tj. podwójnych ścianek bocznych, pojedynczej tylnej z rynienką do skroplin w toku kontroli nie ujawniły się okoliczności pozwalające na

przyjęcie, że takie rozwiązanie jest lepsze od rozwiązania stosowanego przez innych producentów tj. pojedynczych ścianek bocznych i podwójnej tylnej. Biegły stwierdził, że oba rozwiązania funkcjonują na rynku, przy czym pierwsze jest stosowane tylko przez firmę K. Biegły odwołał się także do własnych doświadczeń dotyczących korzystania z dygestorium z pojedynczymi ściankami bocznymi i podwójną tylną stwierdzając, że „Od wielu lat stosuję podobne rozwiązanie konstrukcyjne i nigdy dotąd nie musiałem oczyszczać tego kanału, ani nie obserwuję gorszej pracy dygestorium.”. Biegły konsekwentnie podtrzymał także twierdzenia dotyczące nadmiarowego wymogu lakierowania uchwytów ze stali nierdzewnej uznając takie wymaganie za nie przydatne z punktu widzenia użyteczności dygestorium. Brak dowodów przeciwnych z zgromadzonym materiale dowodowym powoduje, że zastrzeżenia zamawiającego nie mogły zostać uwzględnione. Analogiczna sytuacja zachodzi w odniesieniu do wymagań zamawiającego dotyczących kąta pochylenia krawędzi drzwi i odległości 4 cm cofnięcia pod blatem, które jak wynika z opinii biegłego są typowe jedynie dla rozwiązania firmy K. Brak w materiale dowodowym dowodu na to, że przyjęcie innego kąta nachylenia nie zabezpiecza wnętrza szaf przed zalaniem, oraz, że wyłącznie 4 cm cofnięcia pozwalają na pracę bezpośrednio przy blacie roboczym. Zamawiający nie wykazał, dlaczego to cokolwiek ma być cofnięty dokładnie o 4 cm, a nie może realizować analogicznych funkcji np. wysunięty blat ponad krawędź drzwi szafek. Biegły ustalił także, iż paski magnetyczne są rozwiązaniem typowym dla firmy K., a ich wymiary, wskazane przez zamawiającego, wynikają z wymiarów i charakterystycznego kąta pochylenia krawędzi drzwi. Brak dowodów przeciwnych nie pozwala na uwzględnienie zastrzeżeń zamawiającego w tym zakresie.

Twierdzenia zamawiającego co do zasadności postawienia wymogu grubości blachy 0,75 mm nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym, natomiast biegły konsekwentnie uznaje ten wymóg za ograniczający konkurencję, gdyż

„Grubość blachy 0,75 mm do produkcji mebli nie ma żadnego bezpośredniego związku z ich stabilnością. Inni producenci wytwarzają meble z blach o innych grubościach.”

Biegły podtrzymał także swoje twierdzenia, co do zbędności wymogu stosowania pokrycia cynkowego blach, gdyż nie poprawia ono ochrony mebli przed korozją chemiczną, będącą najbardziej istotną w pracowniach chemicznych, a chroni jedynie przed korozją atmosferyczną. Za dyskryminujące biegły konsekwentnie uznaje także wymogi dotyczące użycia stelaży o konkretnych rozmiarach (60x25x3), gdyż istnieją także na rynku stelaże o wymiarach: 50 x 30 x 3 lub 60 x 30 x 3 co nie kłóci się z ich właściwą funkcjonalnością, a podane wymiary wskazują na rozwiązanie firmy K. Podobnie biegły wypowiedział się na temat zastosowania nadstawek z kolumn o konkretnych rozmiarach, które jego zdaniem nie ma uzasadnienia funkcjonalnego. Kolumny trójkątne o konkretnych podanych wymaganych

wymiarach 150 x 50 x 185 mogą być podobnie dobrze funkcjonalne jak np. kolumny prostokątne lub stoły bez kolumn (firma Weber). Brak dowodów przeciwnych nie pozwala na uwzględnienie zastrzeżeń zamawiającego. Same wyjaśnienia bez przedstawienia dowodów nie mogą spowodować rozstrzygnięcia korzystnego dla zamawiającego.

Biegły również konsekwentnie podtrzymał swoje stanowisko, że teza o niezbędności certyfikatu na uwalnianie metali ciężkich z blatów, aby ich obecność nie zakłócała pomiarów, jest absurdalna i nie wypływa z realnych potrzeb praktycznych, zaś zamawiający nie wykazał, że w blatach niecertyfikowanych dochodzi do uwolnienia na tyle znacznej ilości metali ciężkich, że ma to realny wpływ na jakość pomiarów. Brak jest w tym zakresie, czy to danych branżowych, czy wyników własnych badań zamawiającego potwierdzających postawioną tezę. W tym stanie rzeczy Izba nie dopatrzyła się błędów w ustaleniu stanu faktycznego przez Prezesa Urzędu.

Wymóg posiadania otwierania nożnego z systemem FC 500 jest przez biegłego podtrzymywany jako próba ograniczenia możliwości przystąpienia do przetargu, gdyż krajowi producenci nie mają w ofercie takich rozwiązań. Biegły ocenił, że to wymaganie nie wynika z uzasadnionych potrzeb zamawiającego, a jedynie z wygody. Z tego względu i wobec braku dowodów przeciwnych brak było podstaw do uwzględnienia zastrzeżeń zamawiającego.

Reasumując powyższe, Krajowa Izba Odwoławcza nie miała podstaw, w przedstawionym stanie faktycznym i prawnym do uwzględnienia zgłoszonych zastrzeżeń i na podstawie art. 167 ust. 3 ustawy i wyraziła opinię, jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....